

גליון מורחב

לכל חודש תשרי תשפ"ב

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

חודש תשרי תשפ"ב • עלון מס': 73

השגחה שבועית

בדקה אחת תקבל את הכל

מה יעשה אדם שיגידו לו, שמע ידידי יש לך דקה אחת של חסד. מה שתבקש בדקה הזאת תקבל? מה אדם יכול לבקש בדקה? הרי לאדם לא מספיקות שעות כדי לבקש את כל מה שהוא צריך. כל אחד צריך כסף, נחת, רפואה, שידוכים ועוד הרבה דברים קטנים וגדולים שהוא מוכרח להשיג. בימים הקדושים של השנה בחרו לומר פרק תהילים אחד בכל יום 'לדוד ה' אורי'.

זהו פרק כל כך מיוחד עד שכתוב בספר 'שכל טוב' להרב הקדוש רבי דוד אבוחצירא הי"ד (נהרג על קידוש ה' - י"ד כסליו תר"פ) **כל האומר מזמור כ"ז, לדוד ה' אורי וישעי, מראש חודש אלול עד שמחת תורה, ערב ובוקר דבר יום ביומו, אזי הוא מובטח ומופליג בדבריו ואומר:**

ואפילו גזירה רעה כתובה על האדם מן השמים יכול לבטל. ומעביר מעליו כל המקטרגים ומשטיגנים, ומבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות, ויצא בדימוס זכאי בדין. מה מיוחד בפרק הזה? חוץ מהסודות שרמוזים בפרק זה. הוא פרק של 'דקה שיש בה הכל'.

וכך הם דברי המלבי"ם בביאורו לפרק הזה: **"בזמור הזה יבאר כי ההשגחה נמשכת אחר הדבקות בה', והדבק בו תדבק בו ההשגחה התמידית ותשמרמו מכל הפגעים, ועל כן סמוך לבו לא ירא משום דבר רע, ולכן מכל המון הבקשות אשר יבקש האדם ראוי שישים פניו אל שאלה אחת **בה ימצא כל מבוקשיו**, והוא שידבק בה' תמיד".**

רוצה דקה אחת שיש בה הכל? הנה 'שאלה אחת בה ימצא כל מבוקשיו' - תתקרב לה' יתברך, תאמן בו, הדבק בו, יש לו הכל. המלבי"ם ממשיך שם ואומר: **לכן אומרים 'אחת' שאלתי מאת ה', אותה אבקש, כי אני לא מבקש דברים רבים, שאדם צריך בכל עת שאלה אחרת, רפואה, מזונות, הצלה מהאויב וכדומה, רק שאלה אחת שאלתי בעבר, ואתה אבקש תמיד בעתיד, כי בשאלה זו כלולים כל השאלות, והוא שבתי בבית ה' כל ימי חיי, שעל ידה אגיע לכל הצרכים הפרטיים.**

פשוט להתקרב אליו, ומי שקרוב לאבא לא צריך כלום. אבא שומר עליו כל הזמן, אבא נותן לו הכל, ואז הכל טוב! בספר 'שכל טוב' שהתחלנו בו, ממשיך ומפליג במעלתו של מי שאומר בימים הקדושים האלו את הפרק הזה בכוונה: **מבטל הבית דין של מעלה ומקטרגים, שאין להם רשות לקרב כלל לדון, רק הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו דן, ואז יוצאים זכאים בדין.**

כי כשיהיה קרוב לאבא, הוא לא נותן שמישהו יפגע בו, הקב"ה באופן אישי דן אותו ומוציא אותו זכאי. נשאר לנו לבקש מאבא שבשמים, קרב אותנו אליך, ואז תהיה לכולנו שנה של ישועות, שנת גאולה ורחמים.

שנה טובה ומתוקה לכל בני ישראל פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

ההשתדלות חובה - אך אינו מועיל

מסילת ישרים סוף פרק כ"א

הוא זמני, ענין של עת, ולאף נברא אין שליטה על זה, רק להתפלל ולבטוח בבורא: לבדו. כך אמרה חנה בתפילתה: **"ה' מוריש ומעשיר, משפיל אף מרומם"** (שמואל א ב ז, הפטרת ראש השנה). באף שהוא מביא על זה, הוא מרומם את זה, נוטל מזה ונותן לזה. מטרונוא אחת שאלה את רבי שמעון בן חלפתא, בכמה ימים ברא ה' את העולם? אמר לה: - בששה ימים. ומה הוא עושה מאז ועד היום - המשיכה לשאול. אמר רבי שמעון - יושב ועושה סולמות. מוריד לזה ומעלה לזה. המצב בעולם אינו קבוע. פעמים למטה ופעמים למעלה, ומנהיג העולם עוסק כל הזמן בשינויי המעמדות.

כשדוד המלך ברח משאול והיה במדבר הצחיח, כלום לא היה לו. היה מרוחק מהמשפחה, מושפל, רעב וצמא, ועם כל זה היה מזמר **"בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני"** (תהלים ג). הביטחון של דוד המלך, שגם במצב הקשה הזה, בורא העולם נמצא אתו, היה כל כך חזק, שהוא חש ממש 'על מי מנוחות'. אם אב הרחמן דואג לי, מה לי לדאוג? אם הוא מתכנן את כל מהלך חיי, למה אשקע בצער על המצב העכשווי? הרי יוצרי יתברך 'מנהלני'. הוא המנהל שלי, הכי טוב והכי מרחם, ואכן דוד זכה לשיר בהלל **"מקימי מעפר דל, מאשפות ירים אביון"** (תהלים קיג). זה לא שהרים אותי רק בדרגה אחת, זה לא שקדם לכן הייתי במצב לא כל כך טוב ואחר כך יותר טוב, אלא עברתי מקיצוניות לקיצוניות, מביא עמיקתא לאיגרא רמה, מבודד, עני ונרדף, לשיא - **"להושיבי עם נדיבים"**. מדוד הקטן, הרועה במדבר שממה, לדוד מלך ישראל חי וקיים.

הכול זמני, ורק בורא כל העולמים פועל את כל חילופי המעמדות, בונה סולמות, מוריד ומעלה, מוריש ומעשיר, וזן ומפרנס לכל העולם כולו, בחן ובחסד וברחמים. ועל כולם יתברך ויתרומם שמו הגדול לעולם ועד.

(מתך שיעור 21 בשער הבטחון)

כדי להתפרנס צריך לעשות מה שמתאים לכישורים, ליכולת ולתנאי החיים. אין טעם להתאמץ יותר מדי, וודאי ששום סטייה מדרך התורה לא תועיל, ולמעשה, אין ההשתדלויות מחייבות את התוצאות, ולא המקצוע אחראי לגודל המשכורת, אלא כל מזונותיו קצובים לו מראש השנה, ואז נכתב מי יעני ומי יעשה וכדברי רבי מאיר (קידושין פב.), שלא עניות מן האומנות ולא עשירות מן האומנות, אלא הכול לפי זכותו, ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו.

בסוף הפתיחה מוכיח רבינו את הדברים: **"כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים"** (תהלים עה ז). כתוב במדרש (בפרשת מטות ומקנה רב): לא ממה שאדם יוצא ועמל בסחורה והולך ממזרח למערב הוא נעשה עשיר, לא מזה שהוא טס בכל העולם לכל מיני פגישות של עסקים, ונוסע לכל קצוות הארץ, הוא מרוויח. לא ולא, **"כי אלוקים שופט, זה ישפיל וזה ירים"**.

לרבי אבא מרומניא יש פירוש מיוחד: כל 'הרים' שבמקרא הם הרים ממש, חוץ מזה שהוא לשון רוממות. **"לא ממדבר - הרים"**: אדם אינו מתרומם מהדברים האלו, מהטיסות, מהנסיעות ומההתאמצות היתרה. נכסים מקבלים בגזירת הבורא. לכן הם נקראים נכסים - שְׁנָקְסִים מזה ונגלים לזה.

הבה נראה כיצד השמות השונים שניתנו למטבעות, אומרים את הרעיון הזה שוב ושוב: בעבר היו קוראים לכסף 'זחים', על שם שזיזים מזה וניתנים לזה. ממון - נוטריקון 'מה מונח'. מה אתה מונח? לכסף אין ערך עצמי. כל מעלתו היא בכך שבאמצעותו ניתן לקנות את צרכינו. כאמצעי הוא דבר טוב מאד, שמסייע ביותר לכל צרכי החיים, אבל לכשעצמו - אין הוא שווה מאומה. מה הטעם לספור את הכסף שוב ושוב? מה אתה מונח? אין כאן כלום!

לכסף קראו גם 'מעות', נוטריקון 'מה לעת'. כרגע הן נמצאות אצלן, ואין כל הבטחה שתתקיימנה לנצח ברשותן. המצב הכלכלי

אותו סעיף קטן

בראש השנה תשפ"א, לפני הסעודה של הבוקר, אמרתי לתלמידים שלי בישיבה, שיש עניין לא לישון, ולכן כדאי שכל אחד ינצל את הזמן לדברים טובים, כמו לימוד או תהלים. אמר אחד הבחורים, שעל פי האריז"ל מותר לישון. אולם אני אמרתי שכפי הידוע לי, על פי האריז"ל אין לישון.

כאשר סיימתי סעודת יו"ט ראיתי את אותו בחור מעיין עם חברו בימשינה ברורה, כשהם קורצים בעיניהם, בצורה הרומזת שגילו שאכן הם צודקים. עברתי לידם, וביקשתי שיראו לי את הימשינה ברורה מבפנים. התברר שהם צדקו! על פי האריז"ל מותר לישון מאחרי חצות. הודיתי בטעות, התייחסתי לזה בקלילות, וביקשתי שלמרות מה שכתוב במשינה ברורה, לא יפריעו את הימצב בישיבה, וישארו ללמוד כי כך טוב לעשות.

בכנסתי לבית המדרש, ופתאום תפסו אותי הרהורי תשובה. נזכרתי במעשה שארע לפני תשע עשרה שנה בדיוק, בראש השנה. התארחתי אז יחד עם חבר אצל רב בחו"ל. הוא התייחס אלינו נפלא. אנחנו הרגשנו נוח אצלו, קצת יותר מדי. בראש השנה אחרי התפילה אמר הרב לאחד מבני קהילתו, שנהגו שלא לישון היום, בראש השנה. אנו, בחורים צעירים, התערבנו בשיחה, ולעיני היהודי חבר הקהילה, הוצאנו 'משינה ברורה' והראינו לרב שהאריז"ל מורה שאפשר לישון אחרי חצות. הרב ראה ואמר: 'עם כל זאת, אני הוא רב הקהילה ויש לפעול על פי הוראתי'.

באותו זמן לא קלטתי את חומרת המעשה. איך זה מגיע בחור צעיר ומתערב בשיחה שבין רב לבן קהילתו?! זה הרי עלול לערער את כל המעמד שלו! יש כאן סיכון לכל ענייני היהדות שהוא פועל במקום. איך זה מלאני לבי להתערב באופן בוטה כל כך?!

במוצאי ראש השנה תשפ"א, תשע עשרה שנה לאחר מכן, יצרתי קשר עם החבר שעמו שהייתי אז, והתקשרנו אל הרב לבקש מחילה. הרב לא זכר את המעשה, והוא סלח לנו בכל לב. ואני הודיתי לבורא יתברך על שאינה לידי מקרה כזה, בצורה כל כך מדויקת, באותו זמן, באותו עניין, באותו סעיף קטן בימשינה ברורה, כדי שאזכה לבקש מחילה ולשוב בתשובה.

(יום חמישי פרשת כי תבוא תשפ"א, ערב, סיפור 7 / מס' סיפור 21939)

הפסיד את הניתוח - והרוויח חיים

חמי שיחי מחזיקי ישיבה המיועדת לעולי צרפת. רוב התלמידים שם הם בחורים בעלי תשובה, שבאים ממשפחות שלצערנו אינן שומרות מצוות. מדהים לראות איך הבחורים האלה בוחרים בחיי אמת ולימוד תורה במסירות נפש, וזוכים לקדש שם שמים.

אחד מהבחורים סיפר, שבזמן שגר בצרפת סבל מבעיה בגב, שהצריכה ניתוח מורכב בבית חולים מסוים. הוא הזמן לניתוח שנקבע לעוד מספר חודשים, בשעה תשע בבוקר. באותו בית חולים, 'תשע' זה 'תשע'. הדייקנות שלהם היא שם דבר, והם הודיעו שאם החולה מאחר, התור מתבטל וצריך לקבוע תור חדש לעוד מספר חודשים קדימה.

ביום שלפני הניתוח אמר הבחור להוריו, כי הוא מוכרח להתפלל בזמן במניין. הוריו לא הסכימו אתו, אבל הוא התעקש. ניתוח זאת פעולה משמעותית ביותר, שצריכים בה הרבה סיעתא דשמיא. הוא בטוח שאם יתפלל כראוי, הוא לא יינזק, והקב"ה יעזור לו שתהיה לו רפואה שלמה.

בסופו של דבר קם הבחור מוקדם והלך להתפלל בבית כנסת, תפילה מרגשת ומתחננת כמו של מי שעומד היום לעבור ניתוח. השעה הלכה והתאחזה, הבחור והוריו נסעו במהירות לבית החולים, אך הגיעו בשעה תשע ועשרים. התור שלהם עבר זה מכבר. חולה אחר, גוי, נכנס במקומו אל חדר הניתוח.

תחילה סירבו בבית החולים לרעיון שהוא ינותח היום, אבל לאחר תחנונים מצד הבחור והוריו, הוחלט לתת להם הזדמנות. אם הניתוח הנוכחי לא יתאריך מעבר לצפוי, יכניסו את הבחור אל חדר הניתוח מיד לאחר שיוצא משם המנותח הגוי.

הגה"ח ר' זאב וואלף הגר שליט"א - ביתר עילית

מאזין קבוע לשיעורי

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א
נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית
בשלושה 2 < 2 (לאחר בחירת השפה)

איך הגעת לשמוע את השיעורים?

אשיב לך בעקיפין. אחד הרווחים העצומים משמיעת השיעורים של הרב מנדל זה לא לחשוש מעצמך ומאף אחד בעולם ולא להרגיש נפול בכך שיש לך חולשות ואינך מושלם כלל וכלל. לאור זאת אגלה לך את כל האמת - היה זה בשעה כמו הרבה שעות כאלה, שצריך חיזוק באמונה והלב נפול ושובר אמרתי לעצמי אולי 'קו השגחה פרטית' יועיל להכניס קצת קרן אורה. בלי לדעת הקשתי לשמיעת השיעור של הצדיק הרב מנדל, ויהי אורי, מכאן זה הפך לענין קבוע, ולא רק אצלי. האור של האמונה הפשוטה והאמת הבהירה עוצמתיים כל כך ומרוממים מכל מצב, והכל בנעימות נדירה.

האם תוכל לציין איזה שינוי במבטך על העולם בעקבות שמיעת השיעורים?

כל יהודי שזכה במתנת חינוך מהבורא יתברך, להיולד בבית יהודי מאמין ושומר תורה ומצוות אינו צריך שינוי בשום דבר במבטו. ניתן לומר שזהו בדיוק החידוש בשיעורים הנפלאים. כל העניינים שידועים לכל אחד מעת לידתו הופכים להיות פשוטים בתכלית הפשטות, ואסביר;

יש אימרה בין חסידים, שחסידים הקפידו לשבת ביחד על עניני עבודת ה' ואמונה בפרט, ולא הסתפקו רק בלימוד בספרים, ולמה, כי רצו להגיע למצב אז ס'איז טאקע אזוי (- שזה באמת יהיה ככה) - שמה שלומדים בעבודת ה' ובאמונה נכנס אכן בתוך מסגרת החיים היומיומית. זהו השינוי הגדול שנגרם ליהודי המאזין ומקשיב לשיעורי קודש אלו, כמה פשוט, הפתרון לכל בעיה בחיים הוא תפילה, אמונה בה' ובטחון בו.

הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב אמר פעם; רבונו של עולם הרי גלוי וידוע לפניך מה טיבם של בניך אהוביך - אם הראשית חכמה היה ברחובות, ותאווה העולם היו באותיות קטנות בספרים, הרי כולם היו רצים אחריך, הבעיה היא שזה הפוך, ואני אומר שמבחינה מסוימת הרב מנדל [ובעצם כל המפעל הקדוש של השגחה פרטית] מקדם את כולנו למצב שה'ראשית חכמה' וה'חובות הלבבות' יהיה ברחוב ובבית ובחייך ובבגן ובכל מקום. האדישות למציאות ה' תישאר רק באותיות קטנות באיזה עיתון.

אוסף לומר בזה, מה ששמעתי בדי שיח בין יהודי רחוק מקיום תורה ומצוות ליהודי בעל-הבית שומר תורה ומצוות, הראשון שידוע מעט מושגים ביהדות, טען לו, אתה רוצה לשכנע אנשים להשקיע ולהרויח, ואני שואל אותך, איך אנשים שמדי בוקר אומרים 'אלוקי נשמה שנתת בי...' ישוכנעו ממך שהראש שלהם יהיה בעסקים ובתשוקה להרויח ולבנות. הרי כל היום שלהם מגיע לאחר שמחודד אצלם שה' נתן להם את הנשמה, משמר אותה בתוכם, יטול אותה מהם ויחזירה להם בעתיד, כנראה שמתכוונים לעתיד שה' יהיה

טיול בשבילי

ההשגחה 1

רשימת השלוחות השונות
בקו השגחה פרטית

1 אידיש

2 עברית

3 אנגלית

לאחר בחירת השפה באידיש ועברית. הקישו

1 סיפורי השגחה פרטית ושיעורים שונים

2 בסחון היומי, דברי חיזוק מפי המאזינים שיעורים מרבנים

0 בסחון היומי

1 דברי חיזוק ממאזינים

2 הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א

3 הרה"צ ר' בעריש שנייבלג שליט"א

4 הרה"צ ר' אלימלך בירדמן שליט"א

5 שיחת החברים עם הרבנים הגאונים

9 רבנים נוספים

3 הקלטת סיפורים, דברי חיזוק והודעות:

1 הקלטת סיפורים

- 1 - סיפור שיושמע בקולכם.
- 2 - סיפור שיושמע על ידי מספר המערכת.
- בא הקליטו בקול ברור, ללא רעשי רקע. סיפור לא ברור יועבר למספר מטעם המערכת.
- כדאי מאוד לשמוע את הסיפור שהקלטתם, לפני אישור ההקלטה על ידי הקשה על #1.
- זכרו, אתה מספר לפני עשרות אלפי איש!
- 1 - סיפור מהתקופה האחרונה.
- 2 - שאר הסיפורים.

2 הקלטת דברי חיזוק

הקלטת דברי חיזוק עבור שלוחה 2 - השלוחה לדברי חיזוק. (הדברים יושמעו בקולכם).

3 ראינות

לסיפור מעניין במיוחד, שאתם מעוניינים להתראיין אודותיו במערכת.

4 השארת הודעות להנהלת קו ההשגחה

הקלטת תודות הערות והארות על 'קו השגחה פרטית', הקלטות דחופות למערכת על בעיות בתפעול הקו.

9 תקנון ההקלטות

כדאי מאוד לשמוע לפני הכנסת סיפור או דברי חיזוק.

אחרי שעתיים יצא הרופא אל הבחור והוריו ואמר להם: "אין לכם מושג ממה ניצלתם! באמצע הניתוח איבד המטופל את ההכרה באופן בלתי צפוי. התברר שהוא נדבק בחיידק אלים מאד, ועתה נלחמים על חייו. מקורו של החיידק הוא מזיהום בחדר הניתוח". בבדיקה התגלה שהמשטחים בחדר מלאים באותו חיידק אלים, וחדר הניתוח נסגר לפעולה למשך שבועות מספר, עד שינוקה לחלוטין משאריות החיידק.

הבחור התרגש ואמר להוריו: "חשבנו שהפסדנו ניתוח, ובעצם הקב"ה הציל לי את החיים".

(יום חמישי פרשת כי תבוא תשפ"א, ערב, סיפור 8 / מסי סיפור 21938)

נא, תתרחק מהאזור עשרה קילומטר

זכיתי ברוך ה' לעמוד בראש כולל. פעם בשנה אני יוצא לחו"ל להתרים את נדיבי עמך בית ישראל, כדי שיהיה להם חלק בתורתם של האברכים היקרים. בשנים האחרונות אני בקשר עם דרייבר קבוע - נהג שמכיר היטב את הדרכים והכתובות, והוא לוקח אותי ממקום למקום במסירות ובנאמנות. עד לפני שנה, היה היהודי הזה רחוק מתורה ומצוות. הוא היה חילוני עוד מהבית, כך שלא היה לו שום מושג מה אומרת עובדת היתו יהודי.

בפעם האחרונה שירדתי מהמטוס בשדה התעופה, פגשתי פנים חדשות! את פניי מקדם יהודי עם כיפה וציצית. הוא שינה לגמרי את לבושו, ונראה כיהודי חרדי לכל דבר. התרגשתי מאד ושאלתי אותו, "איך הגעת לזה?"

הסיפור שלו טלטל אותי לגמרי. הוא סיפר כך:

יום אחד קיבלתי הזמנה מגוי, לקחת אותו לנקודה נידחת כלשהי שלידי יישוב קטן. שם התבקשתי להמתין לו במשך שעה וחצי, ואחר כך לקחת אותו בחזרה הביתה. אמרתי לו כי הדרך תארך שש שעות לכל צד והתשלום בהתאם, והלקוח הסכים. הגענו ליעדנו, סמוך ליער כלשהו. הגוי יצא מהמכונית ונכנס ליער. אחרי חצי שעה הוא יוצא אלי, ודורש ממני להתרחק מהאזור עשרה קילומטר, ולשוב בעוד שעה לקחת אותו, ונא לא לשאול שאלות.

עשיתי כבקשתו. אחרי שעה חזרתי, ולקחתי אותו הביתה. בדרך שאלתי אותו, "מותר לי לשאול מה היה כאן?"

והוא סיפר: "אני חולה מסוכן. הרופאים נואשו מחיי, והם לא רואים כל סיכוי לרפואתי. כאן ביער גר מכשף גדול, שעושה מופתים מדהימים. הוא הצליח לרפא הרבה אנשים, אלא שהוא אינו מוכן לצאת מהיער. מי שרוצה לבוא אליו, חייב לעשות את הדרך עד ליסוף העולם. מכיוון שראיתי שאין לי שום סיכוי להתרפא, החלטתי לבסוע אליו, למרות הקושי. כשבאתי אליו, הוא התחיל להתעסק עם הכלים שלו ולעשות כל מיני פעולות, שמפעילות כוחות מיוחדים. אלא שפתאום הוא התרגז נוראות. הוא טען שזה לא הולך לו, והוא לא מבין למה. מה זה כאן? מרוב כעס ורוגז הוא העיף את השולחן והכיסאות, והשתולל כמו שיכור או משוגע או שניהם גם יחד. ופתאום הוא שאל אותי, 'מי הביא אותך לכאן?' אמרתי לו: 'נהג יהודי'.

'אהה! הצטרף המכשף, הכול בגללו. היהודי הזה מפריע לי ולא נותן לי לעבוד. תרחיק אותו מכאן מרחק עשרה קילומטרים, ואז תחזור אלי'."

הגוי סיים את הסברו, ואני הייתי המום. אני יהודי שמעולם לא קיים מצווה כלשהי. לא הנחתי תפילין, לא שמרתי כשרות. כלום! וכזה כוח יש לי?! כזאת סגולה של יהודי יש לי, עד כדי שכוחות הטומאה לא יכולים לפעול כשאני נמצא באזור?! המחשבה שיש לי כוח עצום כל כך, שנובע רק מהעובדה שאני יהודי, לא נתנה לי מנוח. הרגשתי שאני מוכרח לדעת יותר. יצרתי קשר עם רב שעוסק בקירוב רחוקים, והוא הודיע אותי איך להתחיל לקיים מצוות. מה שאתה רואה היום, זה בזכות המכשף ההוא. אין לי מושג מה היה בסוף עם הגוי שלקחתי באוטו. אני יודע רק זאת: הנסיעה הזאת הצילה אותי, והחזירה אותי למקומי האמתי כבן לעם ישראל".

(שיחת חברים - יום ראשון פרשת כי תבוא תשפ"א / מסי 15)

תחושה שלא הרגשתי אי פעם

שמי שלום סבן. אני גר במושב עלי זהב שבשומרון, מרחק עשר דקות נסיעה מאלעד. אנשים רבים מכירים אותי כמי שעוסק בענייני בנייה.

למדתי במוסדות ליטאיים מובהקים: ישיבת 'כנסת הגדולה' וישיבת 'שערי יושר'. לא השתתפתי בהתוועדות חסידיות וכדומה. חייתי את חיי בדרך הישרה והסלולה לי בחסדי ה' מרבתי שליטי"א, ואני מכיר להם טובה גדולה על שהנחוני בדרך אמת.

באופיי אני אדם שעומד עם שתי רגליים על הקרקע, רחוק מדמיונות ומרעיונות מיסטיים. אם לפני חמש שנים היה בא אדם ואומר לי שדמות תתגלה אלי בחלום ותדרוש ממני לבצע משימה כלשהי, הייתי שולח אותו להסתכלות אצל פסיכיאטר. מה לי ולדמיונות. כלל איני זוכר שחלמתי פעם חלום בעת השינה. משיחה עם אנשים אני מבין שזה ממש נדיר, לישון לילה אחרי לילה במשך עשרות שנים מבלי לחלום כל חלום, אולם זאת היא המציאות אצלי. רק בהקיץ אני פוגש באנשים ומשוחח איתם. ומעולם לא חלמתי לחלום...

כל ההקדמה הזאת חשובה, כדי שתבינו שמה שאני עומד לספר הוא מעשה אמיתי לגמרי, בלי שום תערובת של דמיון. ומעשה שהיה כך היה: במוצאי שבת, אור לחי' באלול תשע"ט, הגיעה אלי בשעת השינה דמות, מעין צלילית שלא זיהיתי, והיא מבקשת ומפצירה: "למה לא באת אלי ביום היארצייט שלי?"

קמתי נסער. המסר היה ברור מאד. זכרתי את הבקשה בצורה ברורה, ועד השעה אחת עשרה בבוקר לא התאוששתי מהחלום. הוא עבר לי בראש בערך מדי חצי שעה. רק בשעה אחת עשרה החל זכרו של החלום להרפות ממני. והנה ביום ראשון בלילה, אור לט' באלול, הוא הופיע שוב!

הפעם זאת לא רק בקשה או הפצרה; זאת היא הוראה תוקפנית ממש. והדמות כבר אינה רק צלילית, אלא הפכה לאדם מבוגר ולו הדרת פנים. לא קלטתי מה הוא לבש, אולם המראה היה מעט ברור יותר. והוא צועק עלי צעקות איומות: "למה לא באת ליארצייט? למה לא באת לציון שלי?!" הפעם גם הוסיף פרט משמעותי, ששמו "רבי שלמה מקרלין".

אני קם מבוטח כולי, ועושה את דרכי לבני ברק. כמדי יום אני מתפלל במניין המוקדם באיצקוביץ, אבל החלום אינו עוזב אותי לרגע. אני סובל מכאבי ראש חזקים. בשעה שש בבוקר אני מרגיש כמו דפיקות פטיש בראש, והפטיש הזה לא עוזב אותי, אלא רק הולך ומתגבר. בשעה תשע-עשר זה מגיע למצב קשה ממש, עד שאיני יכול לעשות כלום. ביטול מלאכה מוחלט. אפילו את האוטו איני יכול להניע. באותו רגע החלטתי שאני מברר מיהו רבי שלמה מקרלין, ומתקשר למכרים. מעולם עד אותו יום, לא שמעתי את השם 'קרלין'. כאשר אני מתקדם בבירורים, אני מזדעזע לשמוע שמי שהתגלה אלי בחלום הוא צדיק עליון קדוש ונורא, שהנהיג בזמנו אלפי חסידים, ושזעזע את כל העולמות בקדושתו. וההילולא שלו חלה בדיק 45 ימים לפני החלום - בכ"ב תמוז.

מוסיפים ומספרים לי שהוא נרצח על קידוש ה' על ידי קוזק רוס, ונקרא 'משיח בן יוסף'. אצל חסידי קרלין הוא נקרא 'הקדוש' - 'דער הייליגער', אפילו את שמו מזכירים באימה ורעד, ואנוכי לא ידעתי. מתברר לי שהציון שלו נמצא בעיר לודמיר שבאוקראינה, וכדי להגיע אני כמובן צריך לטוס. יצרתי קשר עם קרוב משפחה, שהוא פקיד בכיר בחברת נסיעות, ובשעה אחת עשרה וחצי כבר הייתי אצלו. הוא התפנה מכל העיסוקים הבעורים סביב הטיסות האחרות, הזיז ערימה ענקית של דרכונים הצידה, וחפיש לי את הטיסה המהירה ביותר לאזור. התברר שהטיסה הקרובה ביותר היא היום, באחת בצהריים, ואין לי כל סיכוי להספיק אותה. אמרתי: אני כן אספיק את הטיסה.

מיהרתי הביתה, ארזתי תיק קטן ויטסתי לשדה התעופה. איני זוכר שום דבר מהמראה של הטרמינל. לא דיוטי-פרי ולא כל דבר אחר. כאילו שיתוק מוחין תפס אותי. הגוף שלי מתנועע בתוך שדה התעופה, אבל הראש נמצא במקום אחר. במהירות עצומה מצאתי את עצמי במטוס, כשאני חש בבירור מובל על ידי כוח גדול ממני. זה בגדר נס, לברר על טיסה, ושעתיים אחר כך כבר להיות במטוס.

נחתתי בוורשה, ומשם עליתי על מטוס לעיר לבוב הקרובה ללודמיר. ללינת הלילה לקחתי חדר במלון. הדחיפות בערה בי. למחרת, יום שלישי י' באלול, בשעה חמש וחצי בבוקר, ברוך ה' עלה בידי להשיג נהג שייקח אותי ללודמיר, לציון. הגענו ללודמיר וכאן נתקלנו בבעיה קשה: לא ידענו היכן למצוא את הציון. התקשרתי למספר טלפון שנתנו לי בארץ, מספרו של יהודי שאחראי על המקום, אבל לא הצלחתי להשיג אותו. ניסינו, אני והנהג, לשאול אנשים היכן הוא הציון של הצדיק. האוקראינים, אנטישמים בני אנושימים, הביטו בי בזלזול ולא ענו.

מלך על העולם בגלוי. הבעל בית ענה לו בפשטות, אל תדאג, אף אחד אינו חושב בכזאת רצינות על מה שהוא אומר בבוקר...

זאת החכמה, מה שכבר אומרים ממילא, לומר ברצינות. ברוך ה' איננו צריכים לשינויים, אנו צריכים 'השבות אל לבבך', וברשותך אסיים מענין לענין, כולם כאן בעולם מתמודדים עם קושיות באמונה, יש את היהודי המאמין בה' בורא עולם, אבינו אב הרחמן, המשגיח ומיטיב ברוב חסד ורחמים, שלפעמים מחמת אסונות ח"ו נכנסים בו קושיות ויש לו עבודה להתגבר באמונה הפשוטה שאין לנו השגה בגודלו וטובו של רבון כל עולמים. מאידך גיסא, הכופר והאפיקורס הכי גדול ש'מאמין' בטבע ובכלום, יש לו הרבה קושיות ב'אמונתו', כל כך הרבה רואים שיש מנהיג לבירה, ולא מסתדר להם, ו"מתחזקים".

אשרי חלקו של המאמין בה' חי החיים ה' אלוקים אמת - מתוך שיעורי הרב מגדל אדם נכנס למצב העצום הזה של אמונה פשוטה. שה' מחיה הכל ומנהיג הכל, והכל בטובו ובחסדו, וממילא הכל תלוי בתפילה ובאמונה ובבטחון, וכל העולם עם הכללים והחוקים שלו אינו כל כך חזק כמו שזה נראה.

האם תוכל לשתף אותנו במסר חזק שקיבלת מהשיעור?

אדגיש נקודה חשובה - היום הכל בא מן המוכן. לא אוהבים את העבודה והיגיעה, וישנם כאלו שגם את הענין של אמונה והשגחה פרטית הם לוקחים בקלילות, שהכל טוב ולא צריך להתייגע, כי באמת הבטחון פועל באדם 'מנוחת נפש הבוטח'. ויתכן מצב שכאלה שאינם אווזים כלל בעבודת ה', ולא מוותרים על כלום מתאוותיהם, וילחמו על כל זכויותיהם בנזקי שכנים מעל ומעבר, יקחו לקינוח איזה עלון או הקלטה כדי לתת גם טוב ומנוחה לנפשם מסיפורי הצלחות של אמונה ויכנסו לאוירה נעימה כזאת של מרגוע. נכון שגם זה טוב, שכן 'הבוטח בה' חסד יסובבנו אפילו רשע', אבל פשוט וברור, שהבוטח והרואה את מציאות ה' והנהגתו בכל פרט וענין, הוא כפוף למלכות השם, שהיא עיקר מגמת נפשנו, להיות מרוצים בעיני כמה שיותר. בד בבד עם האמונה והביטחון מתגברת אצלו העבודה לבוראו מתוך ערגה לקיים את רצונו בשלימות ולשאת חן בעיניו.

זה נראה לעניות דעתי מסר מרכזי בשיעורי הרב מגדל - האמונה והביטחון קשורים ומאוחדים עם עבודת ה'. לוותר מעצמו וממש להיות כמו קרבן על המזבח. איך אומר הרב מגדל - מה אני מחפש בסעודת שבת, את הווארט היפה שאומר? את ה'נחת' שלי? את ה'שישו בני מעי' לא ולא, בסעודת שבת קודש תחפש את ההקרבה את עיבוד הגוף שיהיה בטל לה' ולא לרצונות האישיים. אגב, בעקבות השיעורים האלה קיבלתי פשוט חדש בסמיכות של שער ביטחון לשער עבודת האלקים בחובות הלבבות, מלבד ההסבר של בעל המחבר עצמו, כי האמת של הביטחון מוסיפה ומחיה את כל עבודת ה'.

מה יש לך להמליץ לאנשים?

מי אני להמליץ לאחרים, אבל פשוט בגשמיות, אם נהיה היום כל כך נפוץ ר' ישעייס

טיול בשבילי ההשגחה 2

רשימת השלוחות השונות בקו השגחה פרטית

4 שיעורים וסיפורים מ' דוד קלצקין שליט"א

1 שיעורים בשער הבטחון

- 1 - שיעורים בסדר יורד מתחיל מהשיעור האחרון ועובר לשיעורים קודמים.
- 2 - שיעורים בסדר עולה מתחיל משיעור 1 ועולה לשיעורים אחרונים.
- 3 - שיעורים לפי מספר שיעור לדוגמה לשמיעת שיעור 52 מקישים #52 ואז ניתן לשמוע את השיעור המסוים הזה.

2 סיפורים מפי ר' דוד, חלקם נלקטו מתוך השיעורים

3 דרשות

4 הסיפור הראשון

שבזכותו נוסד הקו - ממרת עטקא טייבא שחור ע"ה.

5 תשורי מראש אמנה

מגילת שיר השירים עם טעמים

6 מזמור לתודה

שיר לכבוד שיעור המאה בשער הבטחון

8 הסיפור המטלטל 'אצבע אלוקים היא' עם עדות מפי בעל המעשה

9 להרשמה לציתוק בעת שנכנס 'שיעור' חדש

5 אפשרויות שונות

1 שמיעת סיפורים לפי העדפה אישית

1 - לפי מספר סיפור 2 - לפי ימים

2 שלוחת הראיונות

3 שלוחת מועדים

4 שלוחת ילדים

6 קונים זכויות

שותפות בזיכוי הרבים העולמי בהפצת העלונים

1 - שלוחת מאירים 2 - תרומה אוטומטית 3 - תרומה על ידי נציג

7 ניגוני אמונה ובטחון

0 - שיר אני מאמין של קו השגחה פרטית

- 1 - ניגונים שקטים 2 - ניגונים שמחים
- 3 - ניגונים באידיש רק בשלוחת אידיש 4 - ניגוני שיר השירים

8 חזרה למקום בו האזנתם לאחרונה.

9 עלון השגחה פרטית, צינתוקים, מידע כללי ומספרי המערכת, ומוקדי חלוקת 'שער הבטחון'

10 שלוחת עלון 'השגחה פרטית'

1 - השו"ת בעלון 2 - מוקדי החלוקה ובקשה להפצה 3 - שלוחת מאירים הערות והארות, רעיונות לקידום וכדומה

1 צינתוקים

2 מידע שימושי על הקו

3 מספרי הקו במדינות שונות

4 מוקדי חלוקת שער הבטחון

קו השגחה פרטית לנשים

הקישו 4 מיד בכניסתכם למערכת

כך הסתובבנו בתוך המכונית, עד שפתאום, בהיותנו במרכז המסחרי, הבחנתי באשה זקנה. פניתי אליה בשאלה אם היא יודעת איפה נמצא הציון של הצדיק. "הקרלינער רבי?" היא שאלה. התרגשתי מאוד. סוף סוף מישהו מבין על מה אני מדבר, ועוד עונה לי בשפה של יהודים. זאת היתה סייעתא דשמיא מיוחדת. היא הנחתה את הנהג למקום המדויק של הציון, וכך מצאתי אותו.

למרבה הזוועה, את בית העלמין היהודי בלודמיר חרשו הגויים והפכוהו לפארק. רק הציון נותר לפליטה במרכז הפארק. התקשרתי למספר הטלפון שבידי, לבקש את המפתח של הציון, אבל לא ענו לי. לכן נשארתי לשבת על המדרגות. אחר כך התברר לי שיש חסידים, שמרוב היראה מלכתחילה אינם נכנסים אל תוך הציון. ישבתי שם, יהודי עטוף בטלית באמצע הפארק, בין עוברים ושבים גויים. ישבתי שם מהשעה שמונה בבוקר ועד אחרי הצהריים, קרוב לעשר שעות. לא הרגשתי שהזמן עובר. אם לא הנהג שבא לקרוא לי, לכאורה הייתי ממשיך לשבת שם. החוויה שהיתה לי, היא משהו שאי אפשר לתאר. מעולם לא חוויתי דבר כזה. בתחילה אמרתי משניות, למדתי גמרא ואמרתי תהלים, ואחר כך שפכתי את לבי. שוחחתי עם הצדיק, ההרגשה היתה שהוא עומד ומקשיב. אמנם הוא אינו עונה, אבל זה מוחשי כל כך. אני מספר, ויש מי שקולט הכול, מכיל הכול ומבין הכול. דיברתי עם הצדיק על כל מה שקורה בחיים שלי, על הדברים הגדולים והקטנים, אפילו הקטנטנים, אלו שאני קורא להם 'ענייני מכולת'. ממש שוחחנו על כל פרט בחיים שלי, על כל הישועות שאני זקוק להן וכל הדברים שאני רוצה לברר. ובכל הזמן הזה שאני מדבר, הוא מקשיב, כמו שמקשיב אדם חי. זה ברור לי. זאת תחושה חזקה מאוד, לא משהו שהרגשתי אי פעם בהיותי בקבר אחר. אמנם איני רגיל לנסוע לקברי צדיקים, אבל בכל זאת, אצל רשב"י במירון הייתי, הייתי גם אצל הבעש"ט ועליתי לקברי צדיקים נוספים, ומעולם לא היתה לי חוויה כזאת. זה היה משהו שלא מעלמא הדין. יצאתי משם בן אדם אחר. הרגשתי אחרי פורקן גדול. קודם לכן נשאתי על גבי חבילות כבדות, והנה השארתי את כולן שם, על הציון.

כשהגעתי לארץ הראה לי מישהו, שכתוב במפורש בשם הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע, "שעל הציון הקדוש הזה עומדים לפניו כמו בחיים חיותו". התפעלתי מזה מאוד. לא ידעתי שכבר כתבו על זה, שבציון בלודמיר מרגישים כמו שמדברים עם אדם חי.

החיים שלי מתחלקים לשניים. לפני הישיבה בציון ולאחר מכן. העיניים שלי נפקחו מאז. ההסתכלות שלי על העולם היא אחרת, גם ברוחניות וגם בגשמיות. החשיבה, ההתנהלות, הכול קיבל גוון מאיר של קרבת אלוקים. סיפרתי על כך לאחד מגדולי הדור בציבור הליטאי, ממש אחד מהענקים שדורנו זכה שהקבי"ה ישתול בתוכנו, ושאלתי אם לפרסם זאת. הרב שליט"א אמר לי: "לא רק שראוי לפרסם, אלא מצווה לפרסם, כדי שידעו מה רב כוחם של צדיקים, ואיך גם אחרי מאתיים ושמונה עשרה שנה מפטירתם הם ממשיכים ומשפיעים ופועלים, עבור הדור שלנו".

יהודים יקרים! אם אתם נוסעים לאוקראינה, אל תותרו על לודמיר! תמצאו את הדרך והזמן להגיע לציון של הרבי הקדוש מקרלין, זכותו יגן עלינו. הצדיק עומד שם ומצפה להשפיע ולפעול ישועות לכלל ישראל, ואני מאחל לכל אחד מכם להיות שליח טוב, ואצל 'משיח בן יוסף' להביא את משיח בן דוד.

(ראיון עם הרב שלום סבן, ראיון מס' 33, ניתן לשמוע בשלוחה 5 < 2)

רווח של 80,000 שקל

מספר ר' שמואל בטלמן מירושלים:

בליל שישי האחרון, בשעה אחת בלילה, סימתי את עריכת הקנייה לכבוד שבת. ביציאה מהסופר פגשתי קבוצת בחורים אמריקאים, שגם הם סיימו עכשיו קנייה, וחיפשו טרמפ שייקח אותם אל מקום מגוריהם. בתחילה חשבתי להציע להם טרמפ ולבקש בתמורה שיעזרו לי להעלות את הקנייה שלי הביתה, אבל אמרתי לעצמי: חסד זה חסד, ללא תנאים. קודם כול אעזור להם ואסיע אותם עם הקנייה הגדולה שביצעו, ואחר כך אסע לביתי, והקבי"ה כבר יעזור לי להעלות את המוצרים.

אחרי שהגיעו הבחורים למחוז חפצם וכל הכבודה עמם, בשעה אחת וחצי בלילה הגעתי הביתה, והנה אני רואה כמה יהודים עומדים בתוך הבניין ומשוחחים. שאלתי אותם: "מאיפה אתם?" והם אמרו לי שהגיעו מנתיבות לומר סליחות. שאלתי אותם אם הם מסכימים לעזור לי להעלות את השקיות הביתה, והם קפצו משמחה. הזדמן להם לגמול חסד בימי הסליחות, ומה יותר טוב מזה? כל כך התרגשתי מהתזמון המדויק, ומהעובדה שמצאתי יהודים שלא רק עוזרים, אלא שמחים לעזור, ולכן, כהכרת טובה לרבש"ע, שאלתי אותם אם הם מכירים

חיים חדשים

עדייות מכלי ראשון ממאזיני
'קו השגחה פרטית' ששינו את חייהם

קאך' לתת ליהודים לאכול, אז בוודאי חשוב בכלל לעשות ליהודים טוב ונעים, וממילא להמליץ לכל יהודי להקשיב לשיעורים אלה הגורמים שהחיים פשוט בגשמיות נעשים טובים ונעימים יותר, כי הרי זאת האמת שה' הוא הבורא והוא המחיה הכל בטובו, ומי שחי עם האמת של החיים שלו והחיים של כל הבריאה פשוט חי יותר, בריא יותר, שמח יותר, הוא 'במקום' בשלוות הנפש נפלאה.

ועכשיו שעומדים לפני ראש השנה יום המלכת ה', הרי זהו בדיוק העבודה להמליך את ה' - לדעת שהוא המלך והוא המנהיג ומחיה ועושה כל המעשים ולהיות שמחים ומרוצים בו ובהנהגתו, ובוודאי החיזוק בזה עם הפשיטות הזאת המוקרנת בשיעורים, זהו הכנה ראויה ומתאימה לעמוד ולצעוק 'המלך' ולקבל שנה טובה ומתוקה במתיקות אור האמונה.

הרה"ג ר' חיים יעקב בלויא שליט"א - ירושלים

מאזין קבוע לשיעורי

הרב דוד קלצקין שליט"א

נמסרים מידי שבוע בעברית ובאידיש
(בשלושה 4 < 1 (לאחר בחירת השפה)

איך נחשפת לשיעורים של ר' דוד קלצקין שליט"א?

אחד מידידי היה מאזין לשיעורים בקביעות, והוא סיפר לי עליהם. משמים זה הגיע אלי בדיוק בזמן הנכון. אינני יכול לדמיין את חיי ללא זה. דברי חיזוק, רעיונות נפלאים, ופרקטיקה מעשית לחיים מלאים בביטחון ובאמונה.

איך השפיעה שמיעת השיעורים על חיך האישיים?

כפי שכבר ציינתי מקודם - זה הגיע בדיוק בזמן. עד אותה תקופה, זוגתי שתחיי השתכרה סכום כסף נכבד מידי חודש, ובבית היה שפע גדול. באותם ימים נאלצה זוגתי לעזוב את מקום עבודתה, וחופשתי חיזוק. אז התקשרתי בפעם הראשונה לקו. כמדומני אחזו אז בשיעור מספר עשרים. אני ואשתי שמענו את השיעור כמה פעמים שוב ושוב, ולאחר מכן סיכמנו את התובנות שקיבלנו. מני אז, יש לנו קביעות לשמוע כל שיעור חדש. היום, כעבור שנתיים של שמיעת השיעורים, הנני יכול להעיד שרמת החיים שלנו מבחינה כספית, היא בדיוק כמו בימים ההם כשמשכורת קבועה נכנסה לחשבון הבנק.

איזה תובנה קנית מהשיעורים?

התובנה המרכזית היא - הגילוי שיש לנו אבא בשמים, אבא רחום וחונן, החפץ לגמול רק טוב. צריך רק לבקש ומיד מקבלים. בשבוע שעבר אשתי ביקשה ממני כסף לצרכי שבת, וענית לה: 'עוד מעט יגיע'. הסתגרתי בחדר חצי שעה, ולמדתי בספר 'שומר אמונים'. לאחר מכן בדקתי את חשבון הבנק, והנה יש שם כסף לצרכי שבת בהרחבה. התברר שמישהו שהיה צריך לתת לנו כסף הקדים את נתינתו לרגע הנכון.

סיפור נוסף: לקראת חג הפסח

היה עלי לנסוע עם משפחתי

לארה"ב. לבני הקטן לא

היה דרכון, וכידוע

היתה הקונסוליה

את עלון 'השגחה פרטית'. והם אומרים לי שכן, בוודאי, גם בנתיבות מחלקים את העלון הכחול.

קופץ אחד מהם ואומר, "איזו השגחה פרטית, השבוע היה לי סיפור מדהים, ואני מתבייש לספר זאת בקול שלי. תסכים לפרסם אותו?"

ואז מספר לי היהודי סיפור מפעים:

"אשתי נזקקה לטיפול שיניים יקרים מאד בכל הפה. סכום כל הטיפולים הגיע לסך של שמונים אלף שקלים חדשים, במרפאה של קופת החולים.

אשתי פחדה מאד מהטיפולים, ולכן ביקשה שהכול ייעשה בהרדמה כללית. זאת היתה בקשה לא קלה, כי כל הרדמה עולה עוד המון כסף. השעה הראשונה עולה 2000 שקל, וכל שעה נוספת עוד כמה מאות שקלים. ואלו הם טיפולים שאי אפשר לעשות בפעם אחת, אלא צריך פסק זמן בין טיפול לטיפול. זאת אומרת, שבחשבון פשוט אצטרך להוסיף 20,000 שקל.

ניסיתי להציע שאולי פעם אחת היא תעבור טיפול ללא הרדמה, ונראה איך היא מגיבה לזה, אבל ראיתי עליה שהיא פוחדת. אמרתי לעצמי, מה הייתי עושה אם לי היה פחד כל כך חזק מהטיפול? הרי גם אני הייתי רוצה הרדמה, וכאן יש לי הזדמנות, לקיים את ההלכה ואוהבה כגופו.

מיד הסכמתי לטיפולים בהרדמה.

הגענו למרפאה, ואמרנו שאנחנו רוצים הרדמה מלאה. הרופא בדק את כל המסמכים, ולבסוף אמר לנו, שמסיבה רפואית של אשתי, אי אפשר לעשות לה הרדמה כללית בתנאי המרפאה, ולכן אם רוצים הרדמה חייבים לעשות את הטיפולים בבית חולים.

אנחנו ניגשים למזכירות, ובמזכירות נותנים לנו הפנייה לבית החולים, ומוסיפים משפט קצר: 'דעו לכם שלפי התקנון, אם בקופה אי אפשר לעשות את הטיפולים מכל סיבה שהיא, אתם זכאים לקבל את כל הטיפולים בבית החולים בחינם.'

נו, וכי לא שווה לקיים את הגמרא 'אוהבה כגופו'?"

(בחטון היומי ב-5 דקות - יום ראשון פרשת כי תצא תשפ"א / מס' 253)

לכל בצל יש כתובת

הימים היו ימי ערב חג קדחתניים. ערכתי קנייה ברחוב שמגר בירושלים. בשעת העמסת המצרכים בתא המטען, אני רואה בצל יפה וזהוב מתגלגל לו במורד רחוב שמגר, מגיע עד סמוך אלי ונעצר. ניסיתי לראות ממי הוא נפל. אולי ההוא מעוניין לדלוק אחריו ולהשיבו אליו, אך אין איש.

מחשש בל תשחית, התכופתי והרמתי את הבצל, והנחתיו בתא המטען. לאחר כמה שניות מגיע חברו, בצלצל נוסף... וכמעט בראשון כך בשני.

כעבור רגע כמובן פרח העניין מזיכרוני. בשעה שתיים עשרה וארבעים בלילה הגעתי הביתה. ביקשתי מילדיי שהיו ערים עדיין, לעלות ולסייע בפריקת המצרכים, וכשסיימו מצא אחד מילדיי את הבצלים המתגלגלים, ופנה אלי בשאלה, "מה זאת?"

"הקב"ה שלח לנו שני בצלים", ענית בפשטות.

"נכון", נענו לידיי במקלה, "אמא ביקשה עכשיו שננסה להשיג שני בצלים מהשכנים כדי שתוכל לבשל איזה מאכל לאבא לארוחת ערב, אבל כל השכנים ישנים! הרמנו את העיניים לשמים, ואמרנו, רק הקב"ה יכול לשלוח לנו עכשיו שני בצלים. והנה, הקב"ה שלח לנו..."

(יום שלישי פרשת כי תבוא תשפ"א, בוקר, סיפור 2 / מס' סיפור 21878)

הנהג הגיע פעמיים

אבי שיחי, יהודי מבוגר וחשוב, התקשה לנשום, והגיע לידי סכנת חיים. הוא חשש שיש לו מים בריאות, והיה ברור שעליו להתפנות מיד לבית החולים. אני, שזכיתי אז להיות לידו, באותו בוקר של שמחת תורה, התלוויתי אליו ביחד עם אמי שתחיי, שגם היא באה בימים לאורך ימים ושנים. הזעקנו אמבולנס, ורגע לפני שאנחנו עולים עליו, אמי מזכירה לי לקחת עבורה את מנות האוכל שהכינה. בגלל מגבלות בריאותיות שונות, היא אוכלת רק אוכל מיוחד, ואוכל שאינו מותאם להוראות התזונה שלה עלול להזיק לה. ואם לא ניקח את המנות, פשוט לא יהיה לה מה לאכול. מיהרתי להביא את המנות, ארוחות בתוך שקית שחורה. נסענו.

אנחנו מגיעים, ומיד מבהילים את אבי לבדיקות דחופות. אבי, תשוש ומאומץ, נושם בקושי, לוחש לי בשארית כוחותיו שאראה להזדרז ולקרוא קריאת שמע לפני שיעבור הזמן. אמי הדואגת מלווה אותו במסירות, ובתוך כל הבהילות הזאת אני תופס את הראש: שכחתי את האוכל של אמא באמבולנס!

רוצים שנה טובה?

רוצים גם אתם להמשיך אליכם שפע של ישועות?

יש כאן מתכון, שאלפים מעידים שהועיל להם, לראות ישועות.

קחו שותפות בהפצת אמונה ובטחון ותתברכו בשנה של שפע, שנה של פרנסה, שנה של נחת.

שליח תלמיד חכם
יתפלל עליכם בערב ראש השנה
ויערב יום הכיפורים
על הציון הקדוש של ה"רבי"
של כלל ישראל - בעל חובות הלבבות

כמו כן בכל ערב ראש חודש יזכרו כל התורמים
על הציון הקדוש בעיר הקודש צפת

ראו את ההפלגות שהצדיק
כתב על אלו המזכים את הרבים:
(בספרו חובות הלבבות שער אהבת ה' פרק ו')

ראוי לך אחי לדעת, כי זכויות המאמין, אפילו אם
יהיה קרוב לנביאים, אינם כזכויות מי שמורה
בני אדם אל דרך הטובה, שזכויותיו נכפלות
בעבור זכותם בכל הימים ובכל הזמנים

הצדיק בוודאי
יכיר לכם טובה

קנה עכשיו את הזכות
הגדולה ביותר
לשנה טובה

תתקשר עכשיו
ל-742-6313-02

וקח שותפות קבע בפעילות המכון
או בעמדות נדרים פלוס על שם "שער הבטחון"

מה היא תאכל? איך נסתדר? אין לי מושג, אבל זה פשוט בלתי אפשרי. דאגתי מאוד, עד שהבליחה בי המחשבה שהקב"ה כול יכול, וללא כל ספק הוא יכול להביא לה את האוכל שלה. בצר לי התפללתי לפני ה' וביקשתי ממנו בכל לבי שירחם על אמי, וישלח לה את האוכל שלה. לא היה לי שום רעיון איך זה יקרה, וסמכתי על הקב"ה בלבד.

אחרי כמה שעות, כשהעניינים קצת נרגעו, ירדתי למטה לסדר כמה דברים. כשאני מגיע לשם, אני רואה שהגיע חולה חדש, ומיהו נהג האמבולנס? הנהג 'שלנו' אני ניגש אליו ושואל אותו, אולי הבחין בשקית שחורה ובה אוכל, שנשארה אצלו באמבולנס, והוא עונה לי בחיוב. כן כן, הוא כבר מביא לי אותה.

כל כך התרגשתי. הן עוד לפני כן רציתי לרדת למיון לסדר את מה שהיה עליי לסדר, וזה לא התאפשר. אין לי מושג כמה אמבולנסים מגיעים לבית החולים ביום, ואיך זה בדיוק עובד, אבל לפגוש שוב באותו היום ובלי שום תיאום מראש, את הנהג שהביא אותך, בדיוק ברגעים הספורים שבהם הוא נמצא בשטח בית החולים, זהו גילוי מופלא של השגחה. ברוך ה' המכין מזון לכל בריאותו, ששלח לאמא שלי את האוכל באופן פלאי.

(יום ראשון פרשת שופטים תשפ"א, בוקר, סיפור 3 / מס' ספור 21538)

לא צריך תרופה

במשך שנים סבלתי מבעיה רפואית מסוימת. כדי להתמודד עמה, נדרשתי לקחת תרופה המלווה בתופעות לוואי בלתי נעימות, אולם התועלת של התרופה היתה גדולה מן הנוק.

בשנה שעברה, כאשר התפרץ הווירוס, הזהיר אותי הרופא שנטילת התרופה מכניסה אותי לקבוצת סיכון, ולכן עלי להיזהר שבעתיים. כמי שמצווה על יחי בהם, נשארתי ספון בביתי, ונשמרתי ממגע עם בני אדם. סביר להניח שרבים מכם מבינים על איזה סבל אני מדבר. בדידות, מידור, וכמיהה לקשר נורמלי עם אנשים.

גם אחרי שהווירוס נחלש ואנשים חזרו לשגרה, נשארתי בבית. אלא שרבות מחשבות בלב איש, ואם ה' רוצה, אזי הקורונה חודרת גם דרך חור המנעול. סיפורי לרופא, כמובן דרך הטלפון, על מחלתי, והוא אמר לי: "אם כך - אסור לך ליטול את התרופה, מכיוון שהיא מחלישה את המערכת החיסונית. בשלב זה הגוף צריך לגייס את כל המשאבים להתגברות על הקורונה, ודברים אחרים - שיחכו". בסייעתא דשמיא עברתי את הקורונה והבראתי לחלוטין. כעבור חודשיים שאלתי את הרופא אם להמשיך ליטול את התרופה. אמר לי הרופא: אם במשך חודשיים לא לקחת את התרופה והמחלה לא חזרה, אתה כבר לא צריך אותה!

יכול להיות שגם בלי הקורונה הייתי מנסה להוריד את התרופה ההיא, אבל אז הייתי מוריד אותה בהדרגה, ומי יודע כמה זמן זה היה נמשך. כעת ברחמי ה', גם קיבלתי קורונה והותרתי לבוא בקהל, וגם התרפאתי לגמרי מכל המיחושים שהיו לי. ברוך רופא חולים. ברוך מתיר אסורים.

(יום חמישי פרשת כי תבוא תשפ"א, ערב, אידיש, סיפור 6 / מס' סיפור 21940)

בדיוק אותך הוא מחפש

מספר יהודי מירושלים:

מנהל המוסד שבו אני עובד, ביקש ממני לצאת לחו"ל ולהתרים נדיבים עבור המוסד. יצאתי לדרך, כשבדי רשימת תורמים הגרים בציריך שבשווייץ. מרוב מהירות לא התארגנתי עם דרייבר שיוביל אותי לכל מקום, אלא פשוט ססתי ונחתתי. רק כשיצאתי משדה התעופה, קלטתי שכדי להגיע לכתובות הרשומות אצלי, אני זקוק למדריך. איש זר אנוכי בעיר, ללא קרוב ומודע, ואיך בעצם חשבתו שאגיע לכל הנדיבים שברשימה?

התחזקתי בביטחון בה' שיצליח דרכי. הרי איני הולך בשביל עצמי, אלא למען הכלל, להגדיל שמו בעולם, וה' בוודאי יעזור לי. פגשתי יהודי ברחוב ושאלתי אותו, "אולי אתה יכול לעזור לי?" "אין לי כסף", הוא התנצל.

"אני לא צריך כסף", ענית לו, "רק עזרה. יש לי פה רשימה של אנשים. תוכל להסביר לי איך מגיעים אליהם? הגעתי בשביל להתרים אותם למוסד פלוני".

"למוסד פלוני?" התלהב האיש, "לפני כמה ימים פגשתי את אחד העשירים שגרים פה, והוא אמר לי שהוא רוצה לתרום בדיוק למוסד שלכם. אני חושב שהוא ישמח מאד לפגוש אותך". ואכן היהודי קישר ביני לבין אותו עשיר, שתרם סכום הגון. עשיר ורש נפגשו - עושה כולם ה'.

(יום חמישי פרשת כי תבוא תשפ"א, ערב, סיפור 4 / מס' סיפור 21942)

הילד צודק

לפני שנה שמעתי את הסיפור המחריד על אברהמליה, הילד שחשדו בו שהוא זורק אבנים לתוך דירה של אלמנה. הטיעונים שלו לא עזרו, זעקותיו לא נשמעו, לא האמינו לו שהוא לא עשה כלום, וצלקות הפגיעה המשיכו ללוות אותו עוד שנים ארוכות. הסיפור הזה הזכיר לי מעשה שהיה לפני כמה שנים.

עברתי ברחוב יחזקאל, והבחנתי בתכונה מעניינת ליד חנות. בחנות הזאת ניצבים מדפי ממתקים מחוץ לחנות, ואחד מהעובדים אחראי לשים לב שילדים אינם לוקחים מהמוצרים ללא רשות. ילד אחד ניגש למדפי הממתקים, התבונן בחשש לכל הצדדים, לקח חבילת ממתקים והחל צועד במהירות. כל מי שרואה דבר כזה, בטוח שלפניו ילד שלקח דבר ללא רשות. במקרה כזה תופסים את הגנב, מנערים אותו היטב, ומלמדים אותו אחת ולתמיד שאסור לגנוב.

אבל אני החלטתי לנהוג בעדינות. ניגשתי לילד ושאלתי אותו בשקט: "האם שילמת?" במקום לענות הוא התחיל לצרוח, "הם שקרנים! אני כן שילמתי! הם סתם אומרים", והוא המשיך לספר לי בדמעות, "שילמתי למוכר על הממתקים ואחרי זה לקחתי אותם מהמדף. פתאום ניגשו אלי כמה ילדים והרביצו לי, וקראו לי 'גנב'. הם סתם..."

ניגשתי למוכר, והמוכר שאל, "מה אתם רוצים ממנו? הוא שילם. הכול בסדר". הצטערתי שחשדתי בילד. "סליחה שחשדתי בך", אמרתי, "מגיע לך פיצוי. הנה, קח שקל".

שמחתי שלא פגעתי על סמך השערות, ושברירתי את העניין ונמנעה פגיעה הרבה יותר גדולה וכואבת.

(יום חמישי פרשת כי תבוא תשפ"א, ערב, אידיש, סיפור 5 / מס' סיפור 21941)

הצלה גלויה בלורדשיפ-פארק

מספר ר' יצחק מלונדון:

ביום שלישי אחרי הצהריים הלכה אשתי עם הילדים ללורדשיפ-פארק. פתאום היא מבחינה שהתינוק בן השנה וארבעת החודשים, נעלם. היא נבהלה והתחילה לחפש אותו בכל מקום.

בפארק יש אגם לא עמוק של ברווזים, גובה המים בו מגיע לאדם בוגר עד הברכיים, אבל לילד בן שנה ושליש זהו מקום מסוכן ביותר.

פתאום, בתוך החיפושים הקדחתניים, רואה אשתי ערבייה מחזיקה את הילד, דופקת לו על הגב ומוציאה ממנו מים.

מה שהתברר, שהילד רץ היישר לתוך המים. גוי שעבר שם ראה אותו ר"ל בתוך המים, והוא הוציא אותו מיד. ערבייה שעמדה בסמוך למקום וידעת איך לטפל במצבים האלו, לקחה את התינוק, טיפלה בו במהירות וביעילות, היא דפקה עליו והילד הוציא כמויות אדירות של מים, ברגע הנכון שבו עדיין ניתן להציל.

מיד הגיעו כוחות הצלה, והם אמרו שקרו כאן ניסים גלויים. אם הדבר הזה היה נמשך עוד דקות ספורות, ר"ל מה שהיה קורה.

לאחר מכן נזקק הילד רק ללילה אחד של מעקב בבית החולים, ומיד בבוקר שוחרר בס"ד.

(בטחון היומי ב-5 דקות - יום חמישי פרשת כי עקב תשפ"א / מס' 239)

מעטפות מיוחדות משמיים

נזקקתי בדחיפות לחמשת אלפים שקלים חדשים, ולא היה לי שום רעיון מניין להשיג אותם. את ההשתדלויות ההגיוניות כבר מיציתי, והדבר היחיד שנשאר לי לעשות זה לחכות לנס. בשבע בערב, אחרי הכולל של אחה"צ, נשארתי על מקומי והתפללתי לה' מעומק הלב, שישלח לי כסף.

כאשר קמתי ממקומי ובדקתי מה קורה בפלאפון, גיליתי כמה שיחות שלא נענו, מאזי ומהבית. נלחצתי. מי יודע מה קרה. התקשרתי קודם כול הביתה, ואמרו לי שאחי הגיע לשם וחיפש אותי בדחיפות. התקשרתי אל אחי, והוא ביקש ממני שאבוא אליו הביתה, כי יש לו מעטפה בשבילי.

כשהגעתי אליו, סיפר לי סיפור יפה: "שכן שלי הלך ברחוב בשכונת פרדס כץ, והנה ניגש אליו אדם שנראה כמי שאינו שומר תורה ומצוות. הוא סיפר שלאחרונה הוא מתחזק, ושמע שבשבעות של שובביים עושים פדיון נפש, ולכן הוא רוצה לתת צדקה. אמרו לו שיש לתת את הצדקה לעני תלמיד חכם, אולם הוא אינו יודע מי מוגדר ככזה. באופן פלאי הוא פגש בי וביקש ממני לתת את המעטפה

סגורה והם לא קיבלו אנשים. מה עושים? מבקשים מה'. סיימנו להתפלל ואשתי אמרה: 'נתקשר לקונסול'. התקשרה ואמרו לה: 'בואו'. הגענו לקונסוליה, ואחרי שעה יצאנו עם דרכון ביד.

כך היה גם כאשר הזמנו מושבים במטוס. מכיוון שהמטוס כבר היה מלא, פיזרו את מקומות הישיבה של בני המשפחה. בדרך לשדה התעופה התפללנו שנשב ביחד, והנה פלא: מיד כאשר עלינו על המטוס, קיבלנו, כל בני המשפחה, מושבים צמודים. מי שמכיר את סדר הדברים, יודע שמדובר בניסים ונפלאות.

אכן, לא תמיד הטוב גלוי לעין. אבל גם על זה אומרים 'תודה'. כל כך יפה לראות בבית, שעל כל דבר שנשבר אומרים כולם: 'תודה לך ה'.

מה אתה יכול להמליץ לקוראים?

שמיעת השיעורים ויישומם לחיי המעשה היא השקעה כדאית מאוד. יש אנשים שבחרים בהשתדלות של מאות שעות חודשיות של עבודת פרך, וכך הם זוכים לפרנסתם. ואילו כאשר הביטחון מושרש בעצמות, בוחרים בהשתדלות קלה ונקייה ומקבלים את אותו סכום כסף בדיוק. שאלו את הסבא מנובהרדוק: וכי כסף יורד מהשמים? ענה הסבא: כן! צריכים רק לפתוח את הידיים.

קוראים יקרים! קחו לכם חיים מלאי משמעות, חיים של רוגע ושלווה. מלאו אסמיכם בשפע גדול בגשמיות וברוחניות. כתיבה וחתמה טובה!

הרה"ג ר' דוד נקש שליט"א - בני ברק

מאזין קבוע לשיעורי

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית,

בשלושה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

איך הגעתם לשמוע את השיעורים של הרב בעריש שנייבאלג שליט"א?

שוחרתי עם אחד מידידי על מצבי הכספי, החובות, הגלגולים והטרדות. הוא הפנה אותי לשיעורים של הרב. שמעתי אבל פקפקתי, לא האמנתי בזה. כאשר דיברתי עם הרב באופן אישי, העליתי את כל התמיהות, קיבלתי תשובות, והתחלתי ליישם.

תוכל לספר לנו איך השפיעו השיעורים על חיך?

אני בוחר להתחיל מהסוף, שהוא המצב כיום: תודה לה', חיי רגועים ושלווים, ואני חש קשר הדוק עם הריבונו של עולם. יש לי כל צרכי, והררי החובות מתכווצים ומתקטנים.

ההתחלה היתה קשה מאוד: חבלי לידה כמעט בלתי נסבלים. התחלתי עם התוכנית שבוע לפני החג. במשך כל אותו שבוע הסתדרנו ואכלנו ממה שנשאר בבית. והנה יום לפני החג צריך לקנות אוכל, חלות, דגים, בשר ויין - ובבית אין כלום. התחלנו לחפש בבית מוצרי אוכל. מצאתי שקית קמח, כך שחלות ועוגות כבר היה לנו ממה להכין. כך יצאתי לבית הכנסת, והנה משהו עושה 'אזכרה'. כשהסתיימה האזכרה הוא חילק לכל אחד מהמשתתפים

מפתח הישועות

יש לי דירה להשכרה. פרסמתי אודותיה בכמה מקומות, אבל משום מה היא עמדה ריקה. אמרתי לה: אני כבר עשיתי את ההשתדלות שלי, ועכשיו אני סומך רק עליך. הבטחתי שאת המעשר אתן ליקו השגחה פרטית, כדי להתחזק שהכול בהשגחתו יתברך. ברוך ה' תוך זמן קצר השכרתי את הדירה. קחו את המעשר שהבטחתי.

הבת שלי היתה בשידוכים הרבה זמן, והבטחתי שאם היא תתארס בחודש תמוז השנה, אתרום 400 ש"ח ל'השגחה פרטית'. היום יום שישי, ערב ראש חודש אב, היא התארסה. הספיקה להתארס בתמוז כמו שביקשנו ברוך ה', הודו לה'.

בעלון מס' 69, פרשת מטות מסעי, הוקדשה הנצחה לעילוי נשמת ר' חיים בן ר' משה, ולזכות אלטר חיים בן דבורה פייגא, שיצליח בכל מעשי ידיו. ר' אלטר חיים בעצמו מתקשר לספר מה היה פה, לשמוע ולהאמין!!!

אני גר בחו"ל, ורציתי לקנות דירה בארץ. ראשית סידרתי בבנק, בעזרת מומחים מקצועיים, את כל האישורים למשכנתא. לא רציתי לשגע מוכר לפני שיש לי אישורים, וברוך ה' הכול סודר וגם מצאתי דירה. את החצי הראשון של עלות הדירה שילמתי מיד, ואת החצי השני חיכיתי שהבנק יעביר, אבל כאן זה נתקע. הבעיה הגדולה הייתה שבחווה היה סעיף, שאם עד תאריך מסוים איני משלם, העסקה מתבטלת, וכדמי ביטול עלי לשלם 10% מסכום העסקה.

אבי שראה בצערי, תרם לזכותי הנצחה בעלון האחרון, והישועה לא התמהמהה מלהגיע. באותו יום, בהשגחה פרטית, אחותי הייתה בסניף של הבנק, ואמרה למנהל שזה לא יפה שכך מתנהגים עם אחיה, ומעכבים לו את שחרור המשכנתא. המנהל השתכנע וסידר את העניין, וברוך ה' קניתי את הדירה בשעה טובה.

ראיתי בעלון, שיהודי הבטיח לתרום עבור ישועה בפרנסה, וברוך ה' התברך בשפע. גם אני הייתי צריך איזה שפע בפרנסה, ולכן הבטחתי שאם תהיה הרווחה אתרום ל'השגחה פרטית'.

אכן, הקב"ה הרחיב לי בסכום שלא חלמתי עליו כלל וכלל, ותרמתי לכם ל-40 בתי כנסת.

הבטחתי שאם גם בחודש הבא אראה הרחבה, אתן הוראת קבע בסכום של הפצת עלונים ב-10 בתי כנסת לחודש. הודו לה' כי טוב, היתה לי הרחבה. קחו את התרומה.

מספר ר' נחום מירושלים: בשבת היו כמה דברים שמאוד מאוד הטרידו את מנוחתי. ניסיתי להתעלם מהם ולהרגיש את קדושת השבת, אבל זה פשוט לא הלך לי.

מיד במוצאי שבת, כשאני עדיין בבית הכנסת לאחר תפילת מעריב, אמרתי לעצמי: ברצוני להתחיל את השבוע רגוע, ולכן אני תורם ל'השגחה פרטית', המכון שנותן את כדורי ההרגעה הטובים בעולם - האמונה והביטחון. והתפללתי לקב"ה שבזכות זה אזכה ברוגע, לפחות עד מחר בבוקר. יאמן כי יסופר. מיד כשהגעתי הביתה, נפל עלי רוגע שלא מהעולם הזה.

הזאת לתלמיד חכם שזקוק לתרומה. השכן הזה בא אלי עם המעטפה והסיפור, ומיד חשבתי עליך - אברך כולל. אין לי מושג כמה כסף יש פה. קח, ושיהיה לך בהצלחה".

אתם בוודאי מנחשים כמה כסף היה במעטפה: 5000 שקלים.

והנה סיפור על עוד מעטפה: ערב אחד אני מקבל טלפון מאברך, שמזכיר לי שאני חייב לו אלף וארבע מאות שקלים חדשים. הצ'יק שנתתי לו חזר, והוא לא יודע מה לעשות. גם אני לא ידעתי מה לעשות. באותו ערב, בשעה אחת עשרה בלילה, ישבתי ואמרתי תהלים וביקשתי שאוכל להחזיר את החוב, והנה אותו יהודי מתקשר שוב ושואל: "האם אתה דחוק עכשיו?" אמרתי לו, "האמת, המצב לא מרנין". "אז תשמע, יש לי חבר שביקש שיתפללו עליו לישועה בעניין מסוים. אתה מוכן להתפלל עליו?" הסכמתי. סיכמנו שאחרי שאתפלל, אעלה לביתו של בעל חובי. למחרת אכן עליתי אליו אחרי שהתפללתי, והוא הגיש לי מעטפה מאותו חבר שלישיעו התפללתי. במעטפה היו אלף ושש מאות שקלים. שילמתי את חובי, ונשארתי עם עודף. צריכים רק להתפלל, והשפע מגיע!

(יום ראשון פרשת שופטים תשפ"א, בוקר, ספור מס' 1 / מס' סיפור 21540)

תירוץ מבריק בדירת הנופש

מספר מגיד שיעור חשוב:

בבין הזמנים שכרתי דירה בירושלים לכמה ימים. המשכיה, שגם הוא מגיד שיעור בשיבה, הודיע שהוא נותן את רשותו להשתמש בכל ספרי הקודש שבדירה, וגם לעיין בקונטרס של חידושי תורה שכתב בעצמו. מכיוון שאני מגיד שיעור, עניין אותי מאד לראות את הכתבים, ואכן הם עוסקים בדיוק במסכתא שאני עומד ללמוד עם התלמידים בזמן הבעל"ט. בקונטרס היו באורים נפלאים שהאירו את הסוגיה בשאלות ותירוצים שבחורים שאלו, וזו היתה עזרה גדולה בשבילי, ממש סייעתא דשמיא.

ביום הראשון של הזמן שאל אחד הבחורים קושיא חזקה כברזל, והנה, מיד עניתי לו תשובה מבריקה. הוא עמד נדהם. זו היתה תשובה נפלאה ממש. אמרתי לו: זאת לא הגאונות שלי, ה' הזמין לי קונטרס ושם הופיעה השאלה שלך ולצידה תשובה מאחד המפרשים, וכך יכולתי לענות לך על המקום. היו אלה דברים שמחים ומאירים כנתינתם מסיני.

(יום ראשון פרשת ראה תשפ"א, בוקר, ספור מס' 1 / מס' סיפור 21390)

שהחיינו שהגיע מקנדה

מספר אברך מלייקווד:

בשעה טובה ולמזל טוב, נולד לי בן בריא ושלם. הוא נולד בניסים גלויים, אחרי מחלה נדירה. הרופאים ניבאו שחורות לגבי בריאותו של התינוק, וברוך ה', לאם ולילד שלום. רציתי כל כך להביע את השמחה הגדולה וההודיה העצומה, ולברך בשם ומלכות 'שהחיינו', אולם אצלנו המנהג שאין מברכים 'שהחיינו' בברית, ואין לשנות מהמנהג.

יום לפני הברית באה אמי בטיסה מקנדה, ולכבוד השמחה הביאה לי מתנה - טלית גדול חדש. היא לא ידעה על רצוני לברך 'שהחיינו', והנה עתה עם הטלית החדשה, זכיתי לברך 'שהחיינו' בשעת הברית מתוך שמחה והודיה על הניסים שליוו אותנו בתקופה האחרונה.

(יום ראשון פרשת ראה תשפ"א, בוקר, ספור מס' 1 / מס' סיפור 21393)

תשוחח עם האבא, הוא יסדר לך את הכול

מספר שמעון מבית שמש:

לפני עשרים שנה מכרתי דירה וקניתי אחרת. חסר לי מסמך שמשיגים במשרד ממשלתי, הממוקם במגדל משרדים בירושלים, ובגללו התעכב כל התהליך. אני גר בבני ברק, ונסיעה לירושלים היא סיפור רציני בשבילי, בפרט כשהמשרד פתוח רק בשעות הבוקר, עד השעה שנים עשרה, ואני לומד כולל ולא רוצה להפסיד את הסדר. תכננתי שבבין הזמנים אסדר את העניין.

הגיע בין הזמנים, כל בני הבית חוגגים, ומצטרפים למנהג הרווח לצאת לגלות, מי להורים, מי לצפון ומי לדרום. ההתארגנות קודם הנסיעה וההתאוששות לאחריה לקחו זמן וכוח, וכך הגעתי ליום האחרון של בין הזמנים, והעניין עדיין אינו מסודר. בבוקר הכתה בי ההכרה, שאם לא אסע היום לסדר את המסמך, איאלץ לצאת מהכולל בשבוע הראשון של הזמן, כי אי אפשר לדחות עוד את העניין.

חיים חדשים

עדייות מכלי ראשון ממאזיני
'קו השגחה פרטית' ששינו את חייהם

שמונה מאות שקל. חגגנו את החג בשמחה ובאושר. בערב שבת שאחרי החג לא ידעתי מה לעשות. התקשרתי לרב והוא אמר לי: אם אין לך אוכל לילדים - לך תבקש צדקה. זה היה בשבילי כמו קפיצה לגיהנום הרווח, מעודי לא עשיתי דבר כזה. אך לא היתה ברירה. יצאתי לשטיבלאך. התחלתי לבקש כסף עבור 'משפחה נצרכת', ולא סיפרתי לאף אחד מי זאת המשפחה. אנשים נתנו לי שקל, חצי שקל... כך אספתי עשרה שקלים. הרגשתי מושפל ומבוהל. פניתי לפינה והתפללתי. מיד אחר כך משהו נתן לי מאתיים שקל, עוד אחד נתן מאה, ומפה ומשם הגעתי לסכום מכובד. זאת היתה הפעם היחידה שעשיתי זאת.

לאחר אותה שבת נפתח השפע: לפני כמה שנים למדתי מקצוע מסוים. משום מה לא התחברתי למקצוע, ולא עסקתי בו. עכשיו, פתאום, מבלי שביקשתי מאף אחד, התחילו לזרום אלי לקוחות. וכך אני מתפרנס עד היום בשפע רב.

מהו המסר שאתה רוצה להעביר?

הקשיבו למסרים ולכלים הנשמעים בשיעור - וכך תפתחו קשר עם הבורא. תטעמו את טעם החיים הרגועים והשלווים. בביתכם יהיה שפע גדול וכל מה שאתם צריכים.

יכתבכם ה' בספר פרנסה וכלכלה, לחיים טובים ומאושרים!

הרה"ג ר' מיכאל חיים רוטמן שליט"א - ירושלים

מאזין קבוע ל- 5 דקות הבטחון היומיומי

מאת הרב פינחס שפר שליט"א

נמסרים מידי יום, בעברית ובאידיש,

בשלושה 2 < 0 (לאחר בחירת השפה)

איך הגעת לשמוע את השיעורים?

הגעתי לשמוע את השיעורים בהשגחה פרטית מופלאה מלמעלה!

יום אחד אני שם לב שאני מקבל צינתוק מקו השגחה פרטית. איני יודע אם עד אז הייתי מקבל צינתוק או שבדיוק מן השמים קיבלתי משום מה צינתוק... כך או כך קיבלתי החלטתי שאני מקשיב לקו. בדיוק השמיעו שם כותרת שמפנה לביטחון היומיומי של ר' פינחס שפר, והרגשתי איך שסיפור ההשגחה פרטית הדומיננטי ביותר מאז הקמת הקו מתחוללת בי עכשיו. מושמע שם בהשגחה נפלאה בדיוק מה שאני צריך לשמוע.

היו זמנים שחשבתני שר' פנחס פשוט מכיר אותי ויודע מה שמתחולל בתוכי ועל פי זה בונה את השיעורים. כפשוטו ממש. לא מזמן ר' פנחס סיפר את העובדא על הבן אדם שחזקה לתורם מסויים, והלה התקשר אליו בדיוק טרום תחילת תפילתו. והסוף היה... שהוא הפסיד את הנדיב!

אנשים אוהבים לשמוע סגולות שהצליחו...

כמובן שיש חובה לפרסם כל ישועה, אבל

עיקר המסר והמעלה שיש לשיעורים

של ר' פנחס, שיש השגחה פרטית

תמיד, גם בלי לראות את

הסוף הטוב. אנו יהודים

האמונים על צידוק

הדין ויודעים

החלטתי שהיום אני עושה את זה. זאת לא בעיה לקום ולנסוע לירושלים מיד אחרי התפילה, אלא שלפני שאני ניגש למשרד בירושלים, עלי להצטייד באישור מהדואר, על כך ששילמתי אגרה מקדימה בבנק הדואר. זה אומר, שעלי להיכנס לבנק הדואר ולשלם. מה שאומר המתנה בתור שתארך לפחות שעה, ועוד שעה נסיעה. הסיכוי להגיע למשרד לפני השעה שנים עשרה - שעת הסגירה - הוא אפסי.

חשבתי לעצמי, שאעבור ליד בנק הדואר לפני התפילה, ואם לא יהיה תור, אסדיר את העניין מיד ואחר כך אתפלל. תירצתי את זה שבכך אתפלל יותר בכוונה ובלי טרדות, אבל מצד שני, מה עם ההלכה שלא לעשות חפציו קודם התפילה? הרגשתי שתשלום האגרה לפני התפילה - זה לא 'חלק', ועם הרגשה לא נוחה זו התחלתי ללכת. ראיתי שאין תור, אבל בסופו של דבר התגברתי. התחזקתי מדברי הגמרא שהמתפלל ואחר כך יוצא לדרך, הקב"ה עושה לו חפציו, והחלטתי לנהוג בסדר הרגיל והטוב. קודם כול תפילה, ואחר כך עניינים אחרים. לא אפסיד מזה, כי 'הקב"ה עושה לו חפציו'.

אחרי התפילה אני מגלה שהתור בבנק הדואר כל כך ארוך, עד שהוא גולש לרחוב. נראה שאיני היחיד שמחליט לסדר משהו ביום האחרון של בין הזמנים. נעמדתי בסוף התור, והתקדמתי לאט לאט. כשיצאתי מהדואר היתה השעה אחת עשרה ועשרים. המשרד בירושלים נסגר בעוד 40 דקות, והנסיעה המהירה ביותר שתיתכן, לא תארך פחות מ-45 דקות.

היה לי כל כך אכפת. הרגשה מרירה הציפה אותי. הקונה של הדירה מחכה, ולא הספקתי לארגן את המסמך. כעת אצטרך להפסיד כולל בימים הראשונים של הזמן, וזה כל כך חבל! לא נתתי להרגשה הזאת להתמשך. אמרתי לעצמי, הרי לפני התפילה גמרתי בדעתי שהקב"ה עושה לי חפציו. אעשה מה שצריך לפי הסדר, והקב"ה יעזור. ייתכן שאם אומר שאני מגיע מחוץ לעיר, ייתנו לי להיכנס למשרד אף על פי שהוא כבר סגור.

יצאתי לכביש ומצאתי טנדר שרות שנוסע לירושלים. הנהג אמר שהוא לוקח את כולם לגאולה, מחוז חפציו, וזה כבר היה סימן טוב, שלא אצטרך להיטלטל בתוך ירושלים באוטובוסים נוספים. ירדתי בגאולה בשעה שנים עשרה ועשרים, והלכתי כמה דקות עד לבניין המשרדים.

בשלב הזה נהוג לעלות במעלית. אלא שהמעלית היתה מלאה בנשים, וכיהודי ירא שמים, החלטתי שאין זה מתאים לי לעלות בה באופן כזה. חיפשתי מדרגות, מצאתי אותן ועליתי עד לקומה של המשרד. בדיוק כשהגעתי לקומה נפתחה המעלית, ומישהו קורא לי מבפנים: בשביל מה אתה הולך לשם? המשרד כבר סגור!

ראיתי שכולם שם מסתכלים עלי, חרדי שעושה מעשה תמוה, והמסקנה היתה שזה יהיה חילול ה', אם הם יראו אותי הולך למשרד סגור. לכן נכנסתי למעלית וירדתי אתם. בתוך המעלית שואל אותי אדם, שהתברר כפקיד במשרד הזה, "מה אתה צריך שם?" אמרתי לו. "שילמת את האגרה בדואר?" - "כן".

"אז תן לי את האישור של הדואר, ואשלח לך את המסמך ביום ראשון". יותר מזה, לא הייתי צריך. הפגישה במעלית, בדיוק באותן שניות שבהן היא

נפתחה בקומה, היתה הדבר שלשמו הגעתי. הקב"ה עשה לי חפציו.
(יום רביעי פרשת עקב תשפ"א, לילה, ספור מס' 1 / מס' סיפור 21326)

עזוב, את ההפרש אני משלם

מספר אברך מבית שמש:

ערכתי קנייה בסופר, וכשהגעתי לקופה הבחנתי שיש קופאית ולצדה תור קצר, וקופאי שלצדו תור ארוך יותר. בכל זאת הלכתי לקופאי, כדי לשמור על עיניי. אמרתי לקופאי שישם לב ברגע שהקנייה מגיעה לסכום של 349 ש"ח, ויעצור את העברת המוצרים, כי זה הסכום שיש לי. כשראיתי שהמחשב מראה שהוא מתקרב לסכום זה, בקשתי מהקופאי שיעצור, אולם הוא הפטיר "עזוב", והמשיך להעביר הכול. את ההפרש הוא שילם מכיסו.

ראיתי שמשמירת העיניים רק הרווחתי.

(יום רביעי פרשת שופטים תשפ"א, צהרים, ספור מס' 5 / מס' סיפור 21605)

פיסת נייר משמיים

חיפשתי בדחיפות פיסת נייר כדי לרשום מספר טלפון. נכנסתי לבית מדרש, ומצאתי שם דף קרוע בתוך קונטרס שבועי מהסוג המחולק חינוך. והנה שמתני לב שבדף הזה מופיעים שמות של אנשים שנפטרו ולא הותירו אחריהם זרע

תרומה ל'השגחה פרטית' היא התרומה הכי מעולה שתפרגנו לעצמכם

זיכוי הרבים בקנה מידה עולמי,
שמקנה לך בהשקעה קטנה
זכויות אדירות בכמות ובאיכות.

לצידם נפתחים שערי שפע
וישועה בכל תחומי החיים.
פרנסה, זיווגים, זרע של קיימא,
רפואה והצלחה.

המציאות מדברת בעד עצמה.

בתרומתך תצטרף גם אתה
למאושרים המספרים איך
זכו לישועה נפלאה.

תתקשר עכשיו

ל-742-6313-02

וקח שותפות קבע בפעילות המכון
או בעמדות נדרים פלוס על שם "שער הבטחון"

המעוניינים להפיץ את העלון מחמנים להתקשר למשרד ההפצה
בטלפון 075-5866-02

מענה אנשני בין 12:00 ל-14:00

ניתן להשאיר הודעה בבל שעות היממה ונחזור אליכם בס"ד

משלוח הגלינות הינה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים ומעלה בהצגת נקודות חלוקה

של קיימא. עיינתי ברשימה של הנפטרים שהיא צייט שלהם חל במשך השבוע, וגיליתי שם מוכר של נפטרת, בת למשפחה של ידידים. למדתי כמה משניות לעילוי נשמתה, התקשרתי לידידי והשארתי לו הודעה: "אני זוכר שהיום היא צייט של הבת, שתהיה עלייה לנשמה". בהמשך היום אני מקבל טלפון נרגש מהאב, "הבת שלנו לא יוצאת לנו מהראש. כל הזמן עושים דברים לעילוי נשמתה, אבל היום של היא צייט פשוט נשכח! כשהגעתי הביתה ושמעתי את ההודעה, נדהמתי. איך קרה דבר כזה, שאשכח את יום הזיכרון של הבת שלי? מצד שני, אין לך מושג כמה נחמה זה הביא לי, לדעת שמשמים דואגים לעילוי הנשמה. באותו לילה, ליל היא צייט, עוד הספקתי להגיד קדיש לעילוי נשמתה".

(יום ראשון פרשת ראה תשפ"א, בוקר, ספור מס' 2 / מס' סיפור 22975 אידיש)

כל השנה, פונט אחד יותר בכיס

בשנת תשע"ט ראיתי קונטרס שבו מסופר שמישהו הגיע לאמרי אמת וביקש ממנו ברכה לעשירות. הרבי אמר: בשביל מה אתה צריך עשירות? אני מברך אותך שיהיה לך בכל פעם 'פונט' אחד (מטבע בריטי שבעבר היה מקובל בארץ ישראל) יותר ממה שאתה צריך.

הסיפור תפס אותי. כבר הייתי אחרי חתונה של ילד, וכבר היו לי חובות, ועל כן החלטתי לבקש בלשון קדשו של האמרי אמת, שה' יעזור לי שבכל פעם יהיה לי פונט אחד יותר ממה שאני צריך.

כך התפללתי בכל חודש אלול ובחודש תשרי. אמנם כתוב בזוהר שמי שמבקש הב' לב פרנסה הוא ככלב, אולם פשוט שזה לא להשגתנו, ויש על זה הרבה ביאורים בספרים, כי יהודי צריך להתפלל על פרנסה. כי אם לא יתפלל, איך תהיה לו פרנסה?

כך התפללתי כל הזמן: שיהיה לי פונט יותר ממה שאני צריך. לאורך שנת תשע"ט, עד שהחלטתי לבקש את הבקשה הזאת, הייתי עסוק במאמצים להשיג כספים, ובחשבונות וריצות של גלגולי כספים.

מחודש זה שבו התחלתי להתפלל על הפרנסה, וכך גם במשך כל שנת תש"פ, לא חיפשתי כסף. שילמתי את כל החובות, וכל דבר שהוצרכתי לשלם עליו, שילמתי מיד עד הסוף.

במשך השנה זכיתי להכניס את בני בבריתו של אברהם אבינו, וכיבדתי צדיק בסנדקאות. אחר כך, כמנהגו, שלח לי הצדיק כסף להשתתפות בסעודת הברית. אני פותח את המעטפה, ורואה שהוא שלח לי מטבעות 'פונט' - במטבע של לירה שטרלינג. חלק מהמטבעות פרטתי לשקלים, וחלק מהן השארתי כמות שהן, וכך היה לי תמיד פונט אחד יותר ממה שהייתי צריך...

בחודש האחרון של השנה נעשה לי צר פתאום, והוצרכתי לעשות קצת השתדלות כדי להשיג כסף. נזכרתי בסיפור שמסופר על רבי יעקב מפשעווארסק: תמיד לפני שיצא למסע, היה נותן צדקה בסכום מסוים לצדקת רבי מאיר בעל הנס, כדי שהכול ילך כשורה. היו פעמים שנתן סכום כפול, ולפעמים אף פי שלושה.

פעם אחת הוא נתן צדקה, ובדרך נפל וקיבל מכה. פנה ואמר למלווים: לכאורה תשאלו, איך זה שנפלת, הרי נתתי צדקה לזכות רבי מאיר בעל הנס לפני היציאה לדרך?

אלא אסביר לכם את העניין בסיפור: פעם אחת היה פריץ רשע שהשכיר את בית המרוח שלו ליהודי. בכל פעם שהוא היה עצבני, הוא היה מורה למשרת שלו שיכה את היהודי, וזה הרגיע אותו.

היהודי היה פיקח, והוא סיכם עם הגוי המשרת שהוא ישלם לו על המכות, בתנאי שייתן לו מכות קלות ממש שאינן מכאיבות. בעוד הוא, המוכה, ישחק את זה כאילו כואב לו מאוד. הוא יצעק ויבכה, אבל לא באמת יסבול. המשרת יקבל תשלום הוגן, והפריץ יירגע.

הפריץ הורה למשרת לתת ליהודי 100 מלקות, והמשרת עמד בהסכם עם היהודי. הוא היכה אותו 99 מלקות קלות, אך במכה ה-100 היכה אותו חזק מאוד. לאחר מכן שאל היהודי את המשרת, למה עשית את זה? אמר לו המשרת: רציתי שתבין מה חסכת לעצמך בכל 99 המכות הראשונות.

כך אמר רבי יענקלה מפשעווארסק: רבי מאיר בעל הנס רצה להראות לי, מה אני חוסך לעצמי כל פעם שאני נותן צדקה...

גם אני חשבתי כך לעצמי בחודש האחרון, כשהלך לי יותר קשה: הקב"ה רוצה להראות לי מה חסכתי כל השנה, עם התפילות שלי בימים הנוראים...

(יום חמישי פרשת כי תבוא תשפ"א, ערב, אידיש, סיפור 4 / מס' סיפור 23457)

שיחת חברים בהשתתפות הרבנים:

הרה"ג ר' ישראל זאב ברנשטיין שליט"א - ר"מ בישיבת לעובד

הרה"ג ר' משה זילברמן שליט"א - ר"מ בישיבת צאנז

הרה"ג ר' יוסף מאיר משינסקי שליט"א - מהמספיעים החשובים בעיר בית שמש

הרה"ג ר' אליעזר נייחז שליט"א - מרבני ק"ק דושינסקיא

ר' משה: שלום, שלום. ידידי היקרים. שלום לך ר' ישראל זאב. שלום לך ר' יוסף מאיר. שלום לך ר' אליעזר. עליכם השלום ידידינו ר' משה.

ר' משה: התאספנו לעוד שיחת חברים, לחזק אחרים ולהתחזק בעצמינו.

ר' יוסף מאיר: נמצאים אנו עתה בעיצומם של ימי חודש אלול, היקרים מפז ומפנינים. הקדמונים דרשו על הפסוק איני לדודי וידודי ליי שהוא נוטריקון אלול. בחודש זה אנו קרובים אל השי"ת והשי"ת קרוב אלינו. צריכים רק לפתוח פתח קטן לקיים את האיני לדודי - להתקרב אליו ומיד יהיה דודי ליי שהשי"ת יהיה קרוב לנו. האריז"ל אמר שבחודש אלול "קרוב ה' לכל קוראיו", וכבר מובא מהקדמונים שזהו חודש של ימי רצון ושערי רחמים פתוחים.

ממשיך ר' יוסף מאיר: היצר הרע מסמא את העינים, ומסתיר מאיתנו את האוצרות היקרים שיש לנו. ואכן זהו כל תפקידנו, לגלות ולקבל את השפע של אוצרות הרצון. שמעתי מהגה"צ רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א שסיפר מהגאון רבי חיים קרייזוורטה זצ"ל גאב"ד אנטוורפן: בימי השואה ניגש אליו עשיר אחד, ואמר לו: אינני יודע מה ילד יום, ומכיון שכל רכושי מופקד בבנק שוויצרי, הנני מוסר לך את מספר חשבון הבנק והקוד, כאשר תמצא אחד מבני משפחתי לאחר המלחמה תמסור לו את הפרטים. ר' חיים העתיק לזכרונו את כל הפרטים. לאחר המלחמה חיפש אחר יורשי העשיר ולא מצא. לאחר עשרים שנה מצא יהודי עני מרוד ונתברר שהוא בנו של העשיר. והשיב לו את ה'איבדה'.

נענה רבי חיים ואמר: 'עשרים שנה' הלה מסתובב בבגדים בלואים וקרועים כאשר באמת הוא גביר אדיר, אלא שהוא לא ידע מהאוצר הטמון עבורו. כן אנחנו. אל לנו להיות כאותו עני. אוצרות גדולים מונחים לפנינו בימים הקדושים האלה. יש בידינו הכח להוציא ולמשוך מהם השפעות גדולות בגשמיות וברוחניות. איני לו למי שבסכלותו מסתובב כעני בפתח, ואינו הולך לפתוח את האוצר, ע"כ.

ר' משה: נפלא, נפלא. אכן, גם לי נתגלה היום אוצר גדול מאוד. כאשר שמעתי סיפור נורא מידידינו ר' אליעזר על עוצמת נשמתו של כל יהודי. ר' אליעזר תספר לקהל את הסיפור:

ר' אליעזר: זה הסיפור על הנהגה היהודי שחזר בתשובה אחרי שמכשף גוי סילק אותו מפני שהוא מפריע לכוחות הטומאה. (ראה בעמוד 3, סיפור בכותרת 'נא, תרחק מהאזור עשרה קילומטר')

ממשיך ר' אליעזר: הבא נתבונן! יהודי זה לא שמר תורה ומצוות. הוא היה שקוע בשפלות המדרגה, ועם כל זה כוחות הטומאה נמסים לפניו. מה רב כוחו של כל יהודי באשר הוא. קל וחומר יהודים המקיימים מצוות השם, הקמים בבוקר ואומרים מודה אני, מתעטפים בציצית, מניחים תפילין, מתפללים, לומדים תורה, נותנים צדקה ושומרים על חוקי התורה.

ר' משה: בשולחן ערוך הלכות שבת סימן שכ"ט נפסק שמחללים שבת על יהודי אפילו אם אינו יכול לחיות אלא לפי שעה. ומבואר שם בביאור הלכה שזאת גם כאשר לא שייך הטעם שיחללו עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה, משום שלא דוקא מצות שבת יכול היהודי הזה לקיים. מובא במאירי שיש להצילו אף על פי שאי אפשר לו לחיות אפילו שעה אחת, שבאותה שעה ישוב בלבו ויתודה. ממשיך הביאור הלכה ואומר: אמנם באמת נראה שדוחים כל המצוות בשביל חיים של ישראל.

שכל העולם מתנהל ב"המשך יבוא בעזרת השם" ובמילים מודרניות יותר: אתה פשוט לא רואה את התמונה המלאה... זאת לא חוכמה להאמין בה' רק כשהולך טוב. החוכמה הוא לחיות כך גם כשקשה. באסונות המדעזעים של הקיץ, קו השגחה פרטית עמדה בזירה בצורה חזקה ביותר...

האם תוכל לציין איזה שינוי במבטך על העולם בעקבות שמיעת השיעורים?

שינוי במבט? קשה לי להגדיר את זה כך. לא מדובר כאן בשינוי זוית בעלמא או בעמדה מכיוון אחר. מדובר כאן על חיים חדשים לגמרי: עזוב את הנושא של הרווח הכלכלי שהיה לי מכל הנושא של חיזוק בבטחון. אני מדבר איתך על שינוי בכל העולם. זה מתחיל מיראת שמים, כשאתה מחזיר בעצמך כל הזמן שיש בורא עולם שהוא משגיח על הכל מלמעלה. הרי שמדד יראת השמים שלך נוסק אל - על אותה מתעלה פלאים... הרבה הרבה נסיונות קשים שבעבר לא הייתי יכול לעמוד בהם קבלו סוף סוף מענה, ואני מאמין שיש עוד הרבה אנשים כאלו. לאור האמונה יכולתי לעמוד בזה כי הרי הקב"ה משגיח עליך מלמעלה. הוא אבא שלך, הוא רואה הכל, הוא דואג לך. זה מחזק אותך ביראת שמים בכמה פרמטרים:

1. כשאתה משנן לעצמך שהבורא רואה הכל, והוא מביא את הכל, אתה מתמלא ברגשי הכרת תודה וברכה. בפרט בחלק השיעורים של ר' פנחס שהוא דיבר על החלק של הודיה לה', לא בפן הסגולי אלא בפן המציאותי. אתה מתחיל פתאום להרגיש שהקב"ה עושה לך כל כך הרבה טובות, שאתה פשוט לא יכול להיות כפוי טובה כלפיו...

2. כשאתה משנן לעצמך שהבורא הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא משגיח עלינו בהשגחה פרטית של ממש... אתה מתחיל להפנים מצד שני את דברי הרמ"א באורח חיים שכותב: אל יאמר אדם הנני בחדרי חדרים מי רואיני כי ה' מלוא כל הארץ כבודו... זהו מבט אחר.

3. כשאתה מרגיש שהקב"ה הוא באמת אבא שלך שאוהב אותך ודואג לך אתה לא רוצה לצער אותו. בילדותי הייתי אחד מהשובבים ההיפראקטיביים בירושלים וחטפתי כסדר על ימין ועל שמאל. הייתי שומר על דבר אחד: מהמלמד ומהמפקח לא היה איכפת לי שאני אחטוף עד שימאס להם... אבל מאבא שלי לא פחדתי, רק שכל כך אהבתי אותו ועדיין אוהב אותו ב"ה, שפשוט לא רציתי לצער אותו. כי הוא אבא שלי. ובתשעה באב השנה הרגשתי את זה ביתר שאת: הרי כל השנים היה לי קשה באמת להצטער בצער השכינה. אבל השנה פשוט בכיתי ואמרתי לעצמי: אוי! הרי הרבנו של עולם הוא אבי ולאבא שלי אין לו בית. פה התחלתי לבכות כמו בן שמרגיש באמת שלאביו אין בית...

ומי מדבר בפן הגשמי שראיתי ממש ישועות גדולות מכל עבר.

פרנסתי השתפרה כליל, בפרט מאז שמעתי את שאר השיעורים בקו, של ר' דוד, הרב מנדל והרב שנייבאלג.

לפרנסתי אני מחלק את יומי לכמה

שינוי גדול

מתחיל בלחיצה על המקשים

02-3011-300

תנסו ותראו איך הרוגע מחלחל לחיים,
איך השלוה מגיעה סוף סוף.

רבבות מאזינים מעידים:

מאז שהתחלתי להקשיב לקו,

החיים שלי השתנו לטובה.

יותר נינוחות, יותר פניות,

יותר פנימיות, יותר חיוניות.

תקשיבו יותר - תחיו יותר

העלון יוצא לאור בשפות עברית, אידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל שלחו הודעה ל- 023011300@GMAIL.COM

פרויקט 'מאירים' שולח אלומות אור לכל פינה

גר בישוב קטן?

לבית הכנסת שלך העלונים עוד

לא מגיעים?

יש לך שכנים שתשמח לקרב?

בעלות דמי משלוח בלבד, תקבל
לביתך 20 עלונים בכל פעם שעלון
'השגחה פרטית' יוצא לאור.

העלון האיר את ליבך.

קח חלק והמשך את שרשרת האורה.

העלונים הכחולים ישמחו את החברים בשמחה
אמתית ונצחית

וזרעי האמונה שיזרעו בליבם יזקפו לזכותך.

כמה יקרה שעה אחת של חיים של יהודי!

ר' אליעזר: אכן כן, כפי שסיפרנו. כל עוד יהודי חי הוא מגרש ומבטל את כל הסטרא אחרא, ואפילו יהודי כזה שהוא חולה מסוכן ואין בכוחו לקיים שום מצוה, עם כל זאת בשעה זו אין כוח לזרים לשלוט.

ר' יוסף מאיר: הפלא ופלא!! בסלונים אומרים על הפסוק "להודיע לפני האדם גבורותיו" - להודיע לבני אדם את גודל גבורתו - כמה כוחות טמונים בו. ובאמת על כך נותן היצ"ר את כל חילו - להשפיל את האדם לבל יודע לו גודל חשיבות עצמו. דבר פלא אמר החתם סופר: אינו מובן איך רופא נכרי יכול להבריא ישראל, כי גופו של ישראל אינו דומה לגופו של נכרי. ומה הגוף אינו דומה, קל וחומר הנשמה הטהורה שיש לכל יהודי. על ידי שנשנן זאת לעצמנו שוב ושוב, נגלה את הכוח הטמון בקרבנו.

ר' ישראל זאב: נורא נוראות! הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זצוק"ל היה תמיד מספר ממנהגו של הרה"ק רבי יחזקאל מראדומסק זצוק"ל בעל 'כנסת יחזקאל': כאשר אמר דברי תורה והזכיר את המילה 'יהודי' לצורך הנושא המדובר היה מתלהב ברשפי אש קודש וצועק בתנועה מיוחדת: א איד, א איד, א איד, (יהודי, יהודי, יהודי). להראות כמה חביבה ויקרה נשמתו של יהודי.

החידושי הרי"ם אמר בשם היהודי הקדוש מפארשיסחא: אם הייתי יודע שתהיה טובה לישראל אם יזכו לגילוי אליהו הייתי מבקש מאליהו שיתראה להם. וסיים החידושי הרי"ם: אם היה אליהו יודע זאת לא היה צריך לבקשו, כי הוא בעצמו מגודל אהבתו לישראל היה מתראה להם, אך אין הוה אמינא שיהיה להם טובה מכך יותר מעל ידי מצות תפילין שנתן לנו השם יתברך.

הרה"ק מבארדיטשוב היה אומר: כאשר יהודי מניח הטלית על כתפיו לבדוק החוטים בטרם הוא מתעטף בהם, דומה הוא באותה עת, לכנר מומחה אשר טרם נגנו על הכינור הוא מכווין את המיתרים, וקהל מעריציו עומדים סביב לו מתלחשים זה לזה, הנה הנה הוא הולך לנגן. כך גם סביב היהודי עם הטלית על כתפו מתקבצים מלאכים ואומרים זה לזה, הנה הנה, עוד רגע היהודי יגיד ברכה ויתעטף בציצית.

ר' משה: בספר 'ויאמר הנני' על הגאון רבי אברהם גניחובסקי ז"ל מובא ציטוט שכתב: כתוב ביורה דעה שסנדק הוא סגולה לעשירות. פעם אחת הייתי סנדק בבבית. בא יהודי ונתן לי חמישים אלף דולר. עוד פעם אחת הייתי סנדק וקיבלתי על עצמי שאקדיש את הזמן שאני קורא בעיתון ללימוד תורה. ומסיים שם: תאמרו לי במה התעשרתי יותר, כאשר קבלתי עלי לנצל שתי דקות לתורה, או כאשר קבלתי את החמישים אלפים?

ולעניינינו, יהודי המאמין בזה שרב כוחו בזה שהוא יהודי, אוצר מונח לפניו ועשיר גדול הוא. זהו מיסודות היהדות, וההרגשה הזאת צריכה ללוות את היהודי כל חייו.

ר' ישראל זאב: ראיתי פעם העתק כתב ידו של מו"ר בעל הארחות אהרן מפנינסק קארלין זצוק"ל שהעתיק לעצמו את דברי השלי"ה הקדוש, המביא ג' פסוקים מפרשת כי תבוא. "את ה' האמרת היום להיות לך לאלקים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמוע בקולו, וה' האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו, ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדש לה' אלקיך כאשר דבר" (דברים טו יז יט).

ומסיים השלי"ה הקדוש: "מי הוא זה ואי זה הוא הקורא שלשה פסוקים האלה שלא יתפעל בלבו להתעורר להתדבק בו יתברך אשר חפץ בנו ובחר בנו, על כן החוט המשולש הזה לא ינתק, והיה לזכרון לכם תמיד".

נאים הדברים עתה מאוד כאשר אנו מדברים על יקרת ישראל עם קדוש. לתתך עליון על כל גוים, לשם ולתפארת, להיות לעם קדוש.

(מתוך שיחת חברים, פרשת כי תבא תשפ"ב)

חיים חדשים

עדידות מכלי ראשון ממאזיני
יק' השגחה פרטית' ששינו את חייהם

חלקים: כראש כולל, כטוען רבני וכעורך תורני. תוכלו להבין מזה שאני לא ממש בור ועם הארץ, ועם כל זה, החידוש של הקו הוא דבר שאין לו אח ורע. מאז שהתחלתי לשמוע את השיעורים השתנה כל היחס שלי אל העולם ואל התפקידים שהקב"ה סידר אותי בהם, ואני רואה איך שהקב"ה שולח לי את השפע.

הרב שמואל יהודה קליין שליט"א - בני ברק

רחשי לב על
עלון השגחה פרטית

ר' שמואל יהודה מתחיל בהלל ושבח על העלון:

העלון הנפלא 'השגחה פרטית' הוא מלא בחיזוק. כאשר קוראים בו נכנסים לאטמוספירה שונה, לסוג של מעטפת האופפת את כל הרמ"ח איברים בתחושה חזקה של אמונה וביטחון בה' יתברך. מרגישים את ההשגחה הפרטית אשר ה' יתברך משגיח על כל בריה ובריה, בכל רגע ורגע.

האם תוכל לשתף את הקוראים במסר מיוחד שרכשתם מהעלון?

לפני תקופה הובא בעלון סיפור על יהודי חשוב מהעיר נתניה, שהקים בצורה מופלאה מוסדות לתפארת, בכוח ההתחזקות במידת הביטחון ושינון דברי ביטחון. הסיפור חיזק אותי מאוד. אציין דוגמה נוספת: במאמרו של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א, הובא מספר בית הלוי "שעל ידי מידת הביטחון ניתן להשיג כל דבר". אלו דברים נפלאים, המסר כה עצום - מתחזקים בביטחון וממשיכים ישועות!

הנכון הוא, שכך היה צריך להיות מהלך חייו של כל יהודי הדבוק בה': להתפרנס ישירות מידי ה', אך לא זכינו. איננו נמצאים במדרגה רמה כזאת, אך על ידי העלון, עניין זה מתחדד, ואכן פועלים בזה השפעות גדולות.

אני מכיר יהודי יקר מירושלים שמרבה בהשתדלות. וכה מנהגו: כשהוא נצרך לסכום כסף גדול, כגון לפני שמחת נישואין של צאצאיו, הוא עושה יותר השתדלות. איזו השתדלות? הוא לומד שער הביטחון. כאשר צריכים ישועה גדולה, עושים השתדלות יותר גדולה, ולומדים שער הביטחון עוד עשר פעמים!

הדבר הוא פשוט, אמונה וביטחון ממשיכים ישועות. על נח נאמר שהיה מאמין ואינו מאמין. מסבירים תלמידי הבעש"ט, שנח בוודאי האמין בה' יתברך, אך לא רצה להאמין, כי לא רצה להביא מבול לעולם בכוח אמונתו. זהו עיקר התועלת של העלון, אשר מכוחו מתחזקים באמונה וביטחון.

מה תוכל להמליץ לקוראים?

אני אומר לילדים תמיד: 'תלמדו את העלון. תלמדו את הסיפורים ותשנונו את זה. הדבר מסוגל להחדרת האמונה והביטחון.

זכותכם גדולה מאוד. אני מאחל לעומדים בראש המערכת ולכל הקוראים, ברכת כתיבה וחתומה טובה, שנה טובה ומתוקה מלאה באמונה ובישועת ה'! אמן.

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בפתח והשגחה פרטית

מסירת שאלות ותשובות: בקו ההשגחה 300-11-30
3 < 5 (לאחר בחירת הענף) [מן ההקלטה מוגבל ל-3 דקות] | בנימין | 023011300@gmail.com
תשובות יתקבלו רק עם שם מלא ושם עיר עד יום ראשון פרשת נח תשפ"ב. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

ברצוני לשאול מהי הדרך הנאותה בנוגע לביטוחי הבריאות למיניהם, כגון דרגות הביטוח שמציעה קופת החולים. האם יש בזה חובת 'השתדלות', או שאולי צריך בעל ביטחון להימנע מלהצטרף לביטוחים המשלימים?

שאלה מספר 26

זאת למדוע, שבהוראות למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה לך רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן רק כדי לחזק ביחוד בסוגיית הביטוח, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

בדידי הוא עובד

הרב יחיאל דוידוביץ מבית שמש: אכתוב לך את מנהגי בזה. זה כעשרים שנה שהנני נוהג, שכאשר מציעים לי להצטרף לביטוח אני מפריש את דמי הביטוח לצדקה. תודה לה' שאני רואה חסדים מגולים, ומעולם לא הצטרכתי להם. הרעיון הוא פשוט: ה' יתברך יכול להעניק את הביטוח הכי טוב, ויש בזה רווח כפול: הפירות בעולם הזה - שזוכים לחסדים נגלים, והקרן קיימת לעולם הבא - זכות הצדקה נשארת נצח נצחים. הביטוח, גם אם הוא דבר טוב, זה רק לעולם הזה ולא לעולם הבא.

כל אחד לפי דרגתו

הרב אהרן בייפוס מרכסים, והרב יוסף מימון מצפת: כאשר דנים בעניין זה, יש לזכור את דברי הרמב"ן 'מה לרופא בבית יראי ה'". כהיום יש חובה מטעם הרשויות להיות חבר בקופת חולים, ואילו בשנים עברו הדבר לא היה חובה. כששאלו את הגה"צ רבי דב יפה זצוק"ל, מדוע אינו משלם עבור קופת חולים, היה אומר על כך בתמימה: וכי אשלם כסף אם אהיה חולה? מדוע שאהיה חולה? מובן שזאת דרגה גבוהה מאוד במידת הביטחון. ועל כל אחד לבדוק נבוכי נפשו אם דרגתו בכך. ואם כן, אכן אין עליו לעשות את הביטוחים למיניהם. כל עוד יש לאדם דאגה כלשהו בעניין, סימן הוא שעדיין אינו בדרגה כזאת ועליו לעשות ביטוח רפואי.

הרב דוד לייפער מירושלים: המציאות בימינו היא שלעיתים קרובות נצרכים לרופאים ולתרופות, בפרט לילדים קטנים, והביטוח מוזיל מאד את מחירם. ודאי שהוא מכלל השתדלות, ואין בזה חסרון בביטוח. יוצא מהכלל מי שלבו סמוך ובוטח על ה', עד כדי שגם בעניין הפרנסה אינו משתדל, ועולה בידו. אדם כזה אינו צריך לעשות ביטוח.

אין בזה פגם בביטחון

הרב יעקב הללון מנתניה, והרב יהושע לוי מירושלים: בספר 'שפתי חיים' (עמוד תקלג) מובא כלל גדול בעניין ההשתדלות: "כל דבר שמקובל לעשות בחברה של בני תורה, מותר לנקוט בה". "ישראל, אם אינם נביאים, בני נביאים הם". צא וראה איך נוהגים בני ישראל. וכבר נוהגים כל העם וגדולי ישראל לעשות ביטוח בריאות בקופת חולים. ועיין בשו"ת שבט הלוי ח"ד סימן א'.

הרב מרדכי בן אריה מטבריה: שמעתי מאדם גדול, שהקב"ה מנהל עולמו בכל דור לפי הכוחות והצרכים של אותו דור (כמבואר בדרשת הר"ן), ולפי זה גם צורת ההשתדלות היא לפי המציאות, וכיום אין בהצטרפות לביטוח משום פגם בביטחון. **הרב יהודה גבירצמן מבית שמש:** ידוע שהשתדלות היא הצינור לשפע המתקבל על ידי מידת הביטוח. מכיוון שמטבע הבריאה שהאדם נחלה מפעם לפעם, לכן מומלץ לעשות השתדלות ולעשות ביטוח רפואי,

כל אחד לפי מצב בריאותו ולפי יכולתו. **הרב שלמה גבצפריד מירושלים:** יש שני צדדים בשאלה; האם הדבר כהשתדלות לפרנסה וחייבים להשתדל בזה, או שמא, זה ריבוי ההשתדלות ומגוונה מי שעושה כך. תשובה לכך מציינו בהרבה פוסקים, שמתור לעשות ביטוח אך אין חיוב בזה. **הרב אליהו שורץ ממודיעין עילית:** ההתייחסות צריכה להיות - מדוע לא? הרי הביטוח של קופת החולים שימושי מאוד והוא נצרך. אם המניעה מלהצטרף היא מחמת התשלום, הא גופא, בעל ביטוח מצטרף לביטוח ואינו דואג על כספו.

שליח המשמיים

הרב שלום מילר מבני ברק: מצוי הדבר שאחרי עשיית הביטוח יש מכה תועלת רבה. נראה שהגדר בזה, שאין להיות להוט על כך, אך כאשר מגיע הצעה על כך אולי יש להתייחס לכך כאל סימן מהשמיים.

מוסיף על כך **הרב משה זייבלד מאשדוד** סיפור: דודי שיחי נחלה ל"ע במחלה קשה. זמן קצר לפני כן שכנעו אותו הקרובים אליו לעשות ביטוח, ובזכות זה היה לו כסיו להוצאות הרבות. רואים מזה שכאשר האדם נצרך לזה, הקב"ה כבר שולח את השלוחים.

מאידך גיסא מספר **הרב חיים מילר ממודיעין עילית**, על אחד ששאל את רבו אם לבטח את ביתו. ענה לו רבו שאין צורך, אך אותו אדם לא ציית ועשה ביטוח. לאחר זמן לא רב נשרף הבית המבוטח. חזר אותו אדם לרבו וסיפר לו על הדבר. ענה לו הרב: אם הבית לא היה מבוטח, הוא לא היה נשרף, כי לא נגזר עליך הפסד ממון.

כבר הורה זקן

הרב אליהו מנחם אבראמה מסירושלים מפנה לספר 'מחשבה בפרשה' (בראשית עמוד 224), ח"ל: "לפני שנים שאלתי את מרן הגר"ח קניבסקי אם לעשות ביטוח בריאות משלים שמציעות קופת החולים, והורה שלא לעשות זאת. חלפו כמה שנים ושאלתי שוב. הפעם אמר רבנו שאפשר לעשות. שאלתי: מה השתנה? השיב: נכון, כך אמרתי בעבר. החפץ חיים היה אומר שלא יעשו ביטוח חיים. כך הוא הורה בישיבתו, אך שמעתי שלאחר מכן החפץ חיים שינה את דעתו ואמר שביטוח זה כמו לחם. זה דבר בסיסי. לכן אפשר לעשות ביטוח בריאות, ואינו פגם במידת הביטוח".

שאלה לעלון 75

בבית המדרש שבו אני מתפלל, מגיע לעתים יהודי אחד המבקש מהגבאי להתפלל לפני העמוד, ומקבל את מבוקשו. זה מפריע לי מחמת כמה סיבות. אחת הסיבות היא, שלי בעצמי יש קול נאה ויכולת להתפלל כשליח ציבור, ורק מכיוון שאין לי עזות לבקש כמוהו, אין אני נבחר לש"ץ. הדבר מפריע לי מאוד להתפלל. מה אפשר לעשות עם זה?

מ.ג. - ירושלים

